

A^o. 1911.

N°. 6.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING

ter uitvoering der Curaçaosche mijnwet (P. B. 1909 No. 43).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is tot uitvoering van artikel een, derde en zesde lid; van artikel twee, tweede lid; en van artikel vijf, vierde lid, der Curaçaosche mijnwet (P. B. 1909 N° 43) onderstaande regelen voor te schrijven;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening:

TITEL I.

Algemeene bepalingen.

Art. 1.

Waar in deze verordening zonder nadere aanduiding artikelen worden genoemd, worden artikelen dezer verordening zelf bedoeld.

Art. 2.

In deze verordening wordt onder opsporing verstaan het opzettelijk ingesteld onderzoek naar de in art. 1 der Curaçaosche mijnwet genoemde delfstoffen met het oogmerk om recht tot

mijnontginning te verwerven; en onder ontginning of mijnontginning de opzettelijke winning van deze delstoffen, onverschillig of die winning geschiedt door onderaardsche mijnwerken, open groeven, grondboringen of op andere wijze.

Deze verordening kent aan de uitdrukkingen onderzoekingsveld, concessieveld en mijnveld het begrip van ruimte toe, en aan de uitdrukkingen onderzoeksterrein, vergunningsterrein, opsporingsterrein, concessieterrein en ontginningsterrein dat van oppervlakte.

Art. 3.

In deze verordening wordt verstaan :

a. onder rechthebbende op den grond degene, die een zakelijk recht daarop heeft;

b. onder derde belanghebbende degene, wiens uit een persoonlijk recht voortvloeiende belangen door een opsporing of ontginning kunnen worden geschaad.

Art. 4.

Onverminderd hetgeen overigens dienaangaande in deze verordening in het bijzonder is bepaald, gelden de aan opspoorders toegekende rechten en opgelegde verplichtingen, ook die nopens de wijze van uitoefening van hun bedrijf mede voor ontdekkers die ingevolge art. 88 hunne werkzaamheden voortzetten.

Art. 5.

Waar in deze verordening gesproken wordt van „door den Gouverneur” wordt daarmede ook bedoeld „vanwege den Gouverneur”.

TITEL II.

Voorschriften tot uitvoering van art. 1, derde en zesde lid der Curaçaosche mijnwet.

HOOFDSTUK I.

Over de vereischten waaraan aanvragers en houders van vergunningen tot opsporing moeten voldoen.

Art. 6.

1) Behoudens het bepaalde bij het tweede lid van dit artikel moet elk schriftelijk verzoek om vergunning tot het doen

van opsporingen vergezeld gaan van bescheiden, aantoonende dat de aanvrager voldoet aan de in het eerste lid van art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten.

2) Zoolang door een aanvrager de bescheiden, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, nog niet zijn terugontvangen, kan door hem bij de indiening van andere verzoeken worden volstaan met eene mededeeling bij welk verzoek die bescheiden zijn gevoegd.

Art. 7.

1) De aanvrager van eene vergunning tot opsporing moet domicilie kiezen in de hoofdplaats van het eiland Curaçao, in het schriftelijk verzoek om vergunning.

2) Bij het kiezen van domicilie moet uitdrukkelijk worden verklaard dat dit geschiedt voor den duur der vergunning en voor al wat daarop betrekking heeft.

3) Het door den aanvrager gekozen domicilie gaat bij overdracht en bij overlijden van den wettigen houder eener vergunning over op den verkrijger der vergunning.

Art. 8.

Vertegenwoordigers als bedoeld in het eerste lid van art. 5 der Curaçaosche mijnwet — ook tijdelijk vervangende en waarnemende — moeten bij authentieke akte zijn aangesteld.

Art. 9.

Ingeval van overlijden van den wettigen houder eener vergunning zijn diens rechtverkrijgenden, voor zoover zij reeds dadelijk dan wel binnen den tijd van één jaar na het openvallen der erfenis, voldoen aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten, verplicht zulks door bescheiden aan te toonen en tevens het bewijs van bedoeld overlijden tijdig aan den Gouverneur in te dienen.

Art. 10.

1) Bij overlijden van den wettigen houder eener vergunning moeten zijne in de kolonie Curaçao gevestigde rechtverkrijgenden, als er twee of meer zijn, binnen een bekwamen termijn bij authentieke akte een gemeenschappelijken vertegenwoordiger aanstellen.

2) Wanneer er een of meer niet in de kolonie Curaçao gevestigde rechtverkrijgenden van een overleden houder eener

vergunning zijn, die verplicht zijn in voldoening aan art. 5 der Curaçaosche mijnwet een vertegenwoordiger aan te stellen, moet, als er tevens een of meer in de kolonie Curaçao gevestigde rechtverkrijgenden zijn, diezelfde vertegenwoordiger ook door deze rechtverkrijgenden tot hun vertegenwoordiger worden aangesteld; in dit geval moet de aanstelling in verband met het bepaalde bij het derde lid van art. 5 der Curaçaosche mijnwet geschieden binnen den tijd van één jaar na het openvallen der erfenis.

Art. 11.

1) Wanneer rechtverkrijgenden van een overleden wettigen houder eener vergunning, die niet voldoet aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten, ingevolge het derde lid van dat artikel hunne uit de vergunning voortvloeiende rechten en verplichtingen wenschen over te dragen, moet bij het verzoek om toestemming tot die overdracht, behalve de overigens gevorderde stukken ook worden overgelegd het bewijs van overlijden van den wettigen houder en tevens door bescheiden worden aangetoond, dat de verkrijger aan de gestelde vereischten voldoet; het bepaalde bij het tweede lid van art. 6 is ten deze toepasselijk.

2) Met betrekking tot overdrachten als bedoeld in het eerste lid van dit artikel gelden overigens de artt. 54—59.

Art. 12.

Het verzoek om toestemming tot elke andere overdracht van eene vergunning dan bedoeld in art. 11 moet eveneens, behalve van de overige gevorderde stukken, vergezeld gaan van bescheiden, aantoonende dat de verkrijger voldoet aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten; het bepaalde bij het tweede lid van art. 6 is ten deze toepasselijk.

Art. 13.

1) Van elke verandering in het bestuur — commissarissen daaronder begrepen — van naamlooze vennootschappen welke houders zijn van vergunningen of welke andere naamlooze vennootschappen, houders van vergunningen, besturen, moet door dat bestuur, binnen één maand nadat de verandering heeft plaats gehad, worden kennis gegeven aan den Gouverneur.

2) In de kennisgeving moet worden opgegeven:

a. de nationaliteit van den nieuwen bestuurder of commissaris;

b. of hij ingezetene is van de kolonie Curaçao;

c. waar hij woonachtig is.

3) De Gouverneur is bevoegd om te allen tijde te verderen, dat binnen een voor elk geval door hem te stellen termijn, bescheiden worden overgelegd, aantoonende de juistheid van de bij het tweede lid van dit artikel voorgeschreven opgaven. De gestelde termijn kan in bijzondere gevallen, éénmaal worden verlengd.

4) Het bovenstaande geldt eveneens voor verandering in het beheer van vennootschappen onder eene firma of bij wijze van geldschieting, die houders zijn van vergunningen of die bestuurders zijn van naamlooze vennootschappen welke houders van vergunningen zijn.

Art. 14.

1) Van elk optreden van een nieuwen vertegenwoordiger, als bedoeld in het eerste lid van art. 5 der Curaçaosche mijnwet, moet binnen één maand nadat dit optreden heeft plaats gehad, door den houder der vergunning worden kennis gegeven aan den Gouverneur, onder overlegging van de authentieke akte of van een volledig afschrift daarvan, waarbij de nieuwe vertegenwoordiger is aangesteld.

2) Het bepaalde bij het eerste lid van dit artikel geldt eveneens voor de tijdelijk vervangende en waarnemende vertegenwoordigers.

Art. 15.

1) Bij de behandeling van een verzoek om vergunning en van een verzoek om toestemming tot overdracht eener vergunning, overeenkomstig de artt. 33 en 34, wordt indien overigens tegen het verzoek geen bezwaren bestaan, nagegaan of de aanvrager dan wel de verkrijger voldoet aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischen.

2) In het geval genoemd in art. 9 wordt nagegaan of de rechtverkrijgenden van een overleden vergunninghouder voldoen aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischen.

3) In de gevallen genoemd in de artt. 13 en 14 wordt nagegaan of in verband met het optreden van een nieuwen bestuurder of commissaris, een nieuwen beheerenden vennoot dan wel een nieuwen vertegenwoordiger, de houder der ver-

gunning nog voldoet aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten.

4) Overigens wordt gehandeld overeenkomstig het bepaalde bij art. 34.

Art. 16.

1) In elk geval dat een persoon of een vennootschap, welke in verband met het verkrijgen van eene vergunning tot opsporing aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten moet voldoen, naar het oordeel van den Gouverneur daaraan niet voldoet, wordt dit aan den belanghebbende of de belanghebbenden te kennen gegeven bij eene met redenen omkleede beschikking, welke ten spoedigste aan den belanghebbende of de belanghebbenden bij gerechtelijke akte wordt beteekend.

2) Bij die beschikking wordt tegelijkertijd het verzoek om vergunning of het verzoek om toestemming tot overdracht eener vergunning afgewezen, dan wel aangeteekend dat de uit de vergunning voortvloeiende rechten en verplichtingen niet op de rechtverkrijgenden van den overleden wettigen houder zijn overgegaan, omdat zij niet voldoen aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten.

3) Van die beschikking en het exploit van beteekening worden uittreksels in de Curaçaosche Courant bekend gemaakt.

Art. 17.

1) In elk geval dat de houder eener vergunning naar het oordeel van den Gouverneur heeft opgehouden aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten te voldoen, wordt dit aan den belanghebbende te kennen gegeven bij eene met redenen omkleede beschikking welke ten spoedigste aan den belanghebbende bij gerechtelijke akte wordt beteekend.

2) Van die beschikking en het exploit van beteekening worden uittreksels in de Curaçaosche Courant bekend gemaakt.

HOOFDSTUK II.

Over de vereischten waaraan houders van het recht op concessie en van concessien tot ontginning moeten voldoen.

Art. 18.

1) Behoudens het bepaalde bij het derde lid van dit artikel moet het verzoekschrift waarbij aanspraken op eene concessie

worden geldend gemaakt, behalve van de overigens gevorderde stukken, vergezeld gaan van bescheiden, aantonende dat de verzoeker voldoet aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischen.

2) Bij het kiezen van domicilie in het verzoekschrift, moet uitdrukkelijk worden verklaard, dat dit geschiedt voor den duur der concessie en voor al wat daarop betrekking heeft. Het gekozen domicilie gaat bij overdracht van het recht van concessie, dan wel van de concessie en bij overlijden van den wettigen houder van het recht op concessie dan wel van de concessie over op den verkrijger.

3) Zoolang door een aanvrager de bescheiden, genoemd in het eerste lid van dit artikel, nog niet zijn terugontvangen, kan door hem bij de indiening van andere verzoeken worden volstaan met de overlegging van afschriften dier bescheiden onder mededeeling bij welk verzoek de origineele stukken zijn gevoegd.

Art. 19.

1) In geval van overlijden van den wettigen houder van het recht op eene concessie zijn diens rechtverkrijgenden, voor zoover zij reeds dadelijk dan wel binnen den tijd van één jaar na het openvallen der erfenis, voldoen aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischen verplicht zulks door bescheiden aan te toonen en tevens het bewijs van bedoeld overlijden tijdig aan den Gouverneur in te dienen.

2) Wanneer rechtverkrijgenden van een overleden wettigen houder van het recht op eene concessie, die niet voldoen aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischen, hun recht wenschen over te dragen, moeten bij het verzoek tot goedkeuring van die overdracht, behalve de overigens gevorderde stukken ook worden overgelegd het bewijs van overlijden van den wettigen houder en tevens door bescheiden worden aangetoond, dat de verkrijger aan de gestelde vereischen voldoet. Het verzoek tot goedkeuring van deze overdracht moet door de beide bij de overdracht betrokken partijen worden gedaan. Het bepaalde bij het derde lid van art. 18 is ten deze toepasselijk.

Art. 20.

Het bepaalde bij art. 19 geldt eveneens in geval van overlijden van den wettigen houder van eene concessie voor diens rechtverkrijgenden, voor zoover zij reeds dadelijk dan wel binnen den tijd van één jaar na het openvallen der erfenis,

voldoen aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten, zoomede voor rechtverkrijgenden van een overleden wettigen houder eener concessie, die niet voldoen aan de gestelde vereischten en hunne uit de concessie voortvloeiende rechten en verplichtingen wenschen over te dragen.

Art. 21.

Afgescheiden van het bepaalde bij de artt. 19 en 20 is bij elke andere overdracht van het recht op concessie of van eene concessie de verkrijger verplicht den Gouverneur door bescheiden aan te toonen, dat hij voldoet aan de in art. 5 van de Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten; het bepaalde bij het derde lid van art. 18 is ten deze toepasselijk.

Art. 22.

Het bepaalde bij art. 8 geldt eveneens voor de aanstelling van vertegenwoordigers — ook tijdelijk vervangende en waarnemende — van niet in de kolonie Curaçao gevestigde houders van het recht op concessie en van concessiën.

Art. 23.

1) Bij overlijden van den wettigen houder van het recht op eene concessie of van eene concessie moeten zijne in de kolonie Curaçao gevestigde rechtverkrijgenden, als er twee of meer zijn, binnen een voor elk geval door den Gouverneur te stellen bekwamen termijn bij authentieke akte een gemeenschappelijken vertegenwoordiger aanstellen.

2) Wanneer er een of meer niet in de kolonie Curaçao gevestigde rechtverkrijgenden van een overleden houder van het recht op eene concessie of van eene concessie zijn, die verplicht zijn in voldoening aan art. 5 der Curaçaosche mijnwet een vertegenwoordiger aan te stellen, moet, als er tevens een of meer in de kolonie Curaçao gevestigde rechtverkrijgenden zijn, diezelfde vertegenwoordiger ook door deze rechtverkrijgenden tot hun vertegenwoordiger worden aangesteld; in dit geval moet de aanstelling in verband met het bepaalde bij het derde lid van art. 5 der Curaçaosche mijnwet geschieden binnen den tijd van één jaar na het openvallen der erfenis.

Art. 24.

1) Van elke verandering in het bestuur — commissarissen

daaronder begrepen — van naamlooze vennootschappen welke houders zijn van het recht op concessie of van concessiën of welke andere naamlooze vennootschappen, houders van het recht op concessie of van concessiën besturen, moet door dat bestuur, binnen ééne maand nadat de verandering heeft plaats gehad, worden kennis gegeven aan den Gouverneur.

2) In de kennisgeving moet worden opgegeven:

a. de nationaliteit van den nieuwen bestuurder of commissaris;

b. of hij ingezetene is van de kolonie Curaçao;

c. waar hij woonachtig is.

3) De Gouverneur is bevoegd om te allen tijde te vorderen, dat binnen een voor elk geval door hem te stellen termijn, bewijzen worden overgelegd, aantoonende de juistheid van de bij het tweede lid van dit artikel voorgeschreven opgaven. De gestelde termijn kan in bijzondere gevallen éénmaal worden verlengd.

4) Het bovenstaande geldt eveneens voor veranderingen in het beheer van vennootschappen onder eene firma of bij wijze van geldschieting, die houders zijn van het recht op concessie of van concessiën dan wel die bestuurders zijn van naamlooze vennootschappen welke houders van het recht op concessie of van concessiën zijn.

Art. 25.

1) Van elk optreden van een nieuwen vertegenwoordiger, als bedoeld in het eerste lid van art. 5 der Curaçaosche mijnwet, moet binnen ééne maand nadat dit optreden heeft plaats gehad, door den houder van het recht op concessie of van eene of meer concessiën, worden kennis gegeven aan den Gouverneur, onder overlegging van de authentieke akte of van een volledig afschrift daarvan, waarbij de nieuwe vertegenwoordiger is aangesteld.

2) Het bepaalde bij het eerste lid van dit artikel geldt eveneens voor tijdelijk vervangende of waarnemende vertegenwoordigers.

Art. 26.

1) Bij de behandeling van een aanvraag om concessie en van een verzoek om goedkeuring tot overdracht van het recht op concessie of van eene concessie wordt, indien overigens tegen het verleenen van de concessie of de goedkeuring, voor zoover die wordt vereischt, geen bezwaren bestaan, nagegaan

of de aanvrager dan wel de verkrijger voldoet aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten.

2) In de gevallen genoemd in de artt. 19 en 20 wordt nagegaan of de rechtverkrijgenden van een overleden houder van het recht op concessie dan wel van eene concessie voldoen aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten.

3) In de gevallen genoemd in de artt. 24 en 25 wordt nagegaan of in verband met het optreden van een nieuwen bestuurder of commissaris, een nieuwen beheerenden vennoot dan wel een nieuwen vertegenwoordiger, de houder van het recht op concessie of van eene concessie nog voldoet aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten.

4) Overigens wordt gehandeld overeenkomstig het bepaalde bij de artt. 78 en 79, of de artt. 80 tot en met 85.

5) In de gevallen, bedoeld in het tweede en derde lid van dit artikel, wordt aan belanghebbenden, indien zij naar het oordeel van den Gouverneur aan de gestelde vereischten voldoen, daarvan mededeeling gedaan.

Art. 27.

1) In elk geval dat een persoon of een vennootschap, welke in verband met het verkrijgen van het recht op concessie of van eene concessie aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten moet voldoen, naar het oordeel van den Gouverneur daaraan niet voldoet, zoomede in elk geval dat de houder van het recht op eene concessie of van eene concessie naar het oordeel van den Gouverneur heeft opgehouden aan die gestelde vereischten te voldoen, wordt dit aan den belanghebbende te kennen gegeven bij een met redenen omkleede beschikking.

2) Deze beschikking wordt van wege den Gouverneur aan den belanghebbende bij gerechtelijke akte beteekend.

3) De beschikking wordt zoowel in de Curaçaosche Courant als in de Nederlandsche Staatscourant bij uittreksel aangekondigd.

HOOFDSTUK III.

Over de vergunningen tot opsporing.

Art. 28.

1) Recht tot opsporing wordt verkregen door schriftelijke vergunning.

2) Het schriftelijk verzoek om vergunning moet in twee eensluidende exemplaren worden ingediend op het eiland Curaçao aan den Gouverneur, op de andere eilanden aan den Gouverneur of den Gezaghebber. In dit laatste geval zendt deze het door hem aangehouden exemplaar ten spoedigste met zijn advies aan den Gouverneur.

De exemplaren van het verzoekschrift moeten beide gezegeld zijn en gelijktijdig worden ingediend.

3) Verzoeken om vergunning per telegram gedaan worden niet in behandeling genomen.

4) Op beide exemplaren van het verzoekschrift worden datum en uur der indiening aangeteekend en een exemplaar weder aan den verzoeker ter hand gesteld.

Art. 29.

1) Verzoeken om vergunning kunnen ook worden gedaan door een door den aanvrager daartoe bij authentieke of onderhandsche akte aangestelden bijzonderen gemachtigde; de volmacht moet bij het verzoekschrift worden overgelegd en ook uitdrukkelijk de macht inhouden om voor den lastgever op de voorgeschreven wijze domicilie te kiezen.

2) Zoolang een volmacht, welke is overgelegd bij een verzoekschrift om vergunning, nog niet door den gemachtigde is terugontvangen, kan door dezen bij de indiening van andere verzoeken voor denzelfden aanvrager worden volstaan met de overlegging van een afschrift der volmacht onder mededeeling bij welk verzoek de origineele akte is overgelegd.

3) Machtiging tot het aanvragen van vergunningen kan door een niet in de kolonie Curaçao gevestigden aanvrager ook worden verleend bij de in art. 8 bedoelde authentieke akte, waarbij door hem een vertegenwoordiger is aangesteld.

Art. 30.

1) Elk schriftelijk verzoek om vergunning mag slechts betrekking hebben op één aaneengesloten terrein dat een samenhangend geheel vormt en moet behalve van de overigens gevorderde stukken in elk geval vergezeld gaan van een kaart of schetsteekening van het in het verzoekschrift zoo nauwkeurig mogelijk aan te duiden terrein.

2) In het verzoekschrift moeten de naam, voornamen, leeftijd en woonplaats zoomede het beroep van den aanvrager worden vermeld.

3) Bij aanvragen van gehuwde vrouwen moet dadelijk blijken van de toestemming van den echtgenoot, hetzij uit eene door dezen op het verzoekschrift gestelde en onderteevende verklaring, hetzij op andere wijze.

Art. 31.

1) Het aangeven van de grensomschrijving der aangevraagde terreinen in de verzoekschriften om vergunning moet zoo nauwkeurig mogelijk geschieden.

2) De hoekpunten van een aangevraagd terrein moeten in het algemeen zoo worden gekozen dat ten minste één daarvan of zelf een gemakkelijk op het terrein te vinden, uit zijn aard niet aan verandering of verplaatsing onderhevig vast punt is of ten opzichte van een dergelijk zich in de nabijheid bevindend vast punt op eenvoudige wijze bepaald is.

3) De verbindingslijnen der hoekpunten moeten bestaan uit rechte lijnen of goed waarneembare natuurlijke grenzen dan wel uit grenzen tusschen districten en plantages, voor zoover die grenzen officieel zijn vastgesteld. Meridianen en parallellen, zoomede lijnen die daarmede een aangegeven hoek vormen, mogen alleen als grenzen worden gebezigd indien zij zijn bepaald door in de nabijheid gelegen vaste punten.

Art. 32.

Verzoeken om vergunning welke niet dadelijk bij de indiening geheel aan alle gestelde vereischten voldoen, worden op dien grond afgewezen en mogen niet aan de aanvragers ter verbetering, wijziging of aanvulling worden teruggezonden; kleine fouten of onduidelijkheden van ondergeschikt belang, welke in de verzoeken mochten voorkomen en zonder terugzending aan de aanvragers ambtshalve kunnen worden verbeterd, leveren op zich zelf geen bezwaar op tegen het verleen van vergunning.

Art. 33.

1) Verschillende met dezelfde postbestelling of op andere wijze gelijktijdig door den Gouverneur ontvangen aanvragen voor één en hetzelfde terrein worden geacht alle op hetzelfde tijdstip te zijn ingediend.

2) Onder aanvragen voor één en hetzelfde terrein worden ook verstaan aanvragen voor terreinen die gedeeltelijk samen-vallen.

3) Omtrent de voorkeur van gelijktijdig voor één en hetzelfde terrein ingediende aanvragen voor zoover zij voor eene gunstige beschikking in aanmerking kunnen komen wordt door het lot beslist. De loting heeft plaats op de door den Gouverneur te bepalen wijze. Van den uitslag der loting wordt proces-verbaal opgemaakt. Aan belanghebbenden wordt op hun verlangen door den Gouverneur van het proces-verbaal inzage verleend.

4) Wanneer een aanvraag welke ingevolge het bepaalde bij dit artikel de voorkeur heeft, om de een of andere reden wordt afgewezen, geniet de voorkeur de aanvraag welke bij de loting het volgend nummer heeft getrokken.

5) Bij gunstige beschikking op een aanvraag welke de voorkeur heeft, worden alle andere aanvragen welke volgens dit artikel moeten worden geacht voor één en hetzelfde terrein te zijn gedaan, afgewezen ook al is door die beschikking een gedeelte van het terrein waarvoor de andere aanvragen zijn gedaan, beschikbaar gebleven. Voor dat beschikbaar gebleven gedeelte kan slechts vergunning worden verleend nadat daarvoor een nieuwe aanvraag is ingediend.

Art. 34.

Nadat de Gouverneur een verzoek om vergunning met de daarop betrekkelijke stukken heeft ontvangen en nadat overeenkomstig art. 33 omtrent de voorkeur is beslist, wordt de aanvraag ten spoedigste bekend gemaakt in de Curaçaosche Courant.

Art. 35.

1) Eene vergunning tot het doen van mijnbouwkundige opsporingen wordt slechts verleend aan één persoon of ééne vennootschap.

2) Vergunningen tot opsporing worden niet verleend aan:

- a. minderjarigen;
- b. onder curateele gestelden;
- c. personen of vennootschappen, die ingevolge wettelijk voorschrift van het verkrijgen van vergunningen zijn uitgesloten;
- d. naamlooze vennootschappen tot wier werkkring volgens hare statuten het drijven van mijnbouw niet behoort.

Art. 36.

1) Aanvragen om vergunning ingediend voor terreinen,

binnen welke aan anderen vergunning tot het doen van opsporingen is verleend, zoolang dezen ingevolge die vergunning eene aanspraak op concessie geldend kunnen maken, worden afgewezen. Voor zoodanige terreinen kunnen eerst geldige aanvragen worden ingediend nadat de daarvoor verleende vergunning is vervallen of ingetrokken.

2) Het bepaalde bij het vorige lid is ook toepasselijk op aanvragen voor terreinen, waarvan een gedeelte behoort tot het onderzoeksterrein van een ander.

Art. 37.

Bij overlijden van een aanvrager vervalt zijne aanvraag; zijne rechtverkrijgenden kunnen aan zijne aanvraag geene rechten of aanspraken ontleenen.

Art. 38.

1) De beschikking waarbij vergunning verleend wordt moet behelzen:

- a. den naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van den houder der vergunning;
- b. de oppervlakte van het onderzoeksterrein, uitgedrukt in hectaren, met verwaarloozing van onderdeelen;
- c. de grenzen van het onderzoeksterrein;
- d. den duur der vergunning;
- e. den naam van het eiland en het district, waarbinnen het onderzoeksterrein is gelegen;
- f. het gekozen domicilie;
- g. de voorwaarden, welke aan de vergunning zijn verbonden, in elk geval de voorwaarde genoemd in het tweede lid van art. 141;
- h. het bedrag van het door den houder der vergunning verschuldigd vast recht en de tijdstippen waarop het bedrag uiterlijk over het eerste vergunningsjaar en verder telken jare over volgende vergunningsjaren moet worden voldaan;
- i. den datum.

2) Voorts moet in de beschikking worden melding gemaakt van:

- a. de bezwaren die door rechthebbenden op den grond of derde belanghebbenden mochten zijn ingebracht en de dien-aangaande genomen beslissing; indien geen bezwaren zijn ingebracht, wordt zulks uitdrukkelijk in de beschikking vermeld.

b. de beslissing van het Hof van Justitie bedoeld in het tweede lid van art. 250.

Art. 39.

Wanneer de juiste oppervlakte van een onderzoeksterrein niet met zekerheid kan worden berekend, kan worden volstaan met eene schatting tenzij de aanvrager meting van het terrein op zijne kosten verlangt.

Art. 40.

1) Van de beschikking waarbij vergunning verleend is, wordt zoo spoedig mogelijk een authentiek en volledig afschrift uitgereikt aan den houder der vergunning of, zoo de houder der vergunning niet in de kolonie Curaçao is gevestigd, aan diens vertegenwoordiger aldaar.

2) De verleende vergunning wordt bekend gemaakt in de Curaçaosche Courant; in die bekendmaking wordt de grensomschrijving van het afgestane onderzoeksterrein vermeld.

3) Aan den houder der vergunning of zijn vertegenwoordiger moeten op verzoek tegen betaling van het zegelgeld en van f 2.— voor elk afschrift, meerdere afschriften van de vergunningsbeschikking worden uitgereikt.

Art. 41.

1) Ingeval het in het eerste lid van art. 40 bedoeld afschrift van de vergunningsbeschikking wegens het onbekend zijn van het adres van den houder der vergunning (of van diens gemachtigde) dan wel van den vertegenwoordiger, niet binnen een termijn van drie maanden na de verzending is kunnen worden uitgereikt, wordt dit aangeteekend. De vergunning wordt alsdan geacht niet te zijn verleend; er kunnen derhalve geene rechten aan worden ontleend.

2) De bepaling van het vorig lid is mede van toepassing wanneer het voor het afschrift van de vergunningsbeschikking verschuldigde zegelgeld niet binnen een termijn van drie maanden na de verzending is voldaan.

3) Op de krachtens dit artikel door den Gouverneur genomen beschikkingen is van toepassing het bepaalde bij het tweede lid van art. 40.

Art. 42.

1) Wanneer eene vergunning is verleend aan een aanvra-

ger die op het tijdstip der verleening reeds was overleden, terwijl de Gouverneur onkundig was van dat overlijden, wordt de vergunning geacht niet te zijn verleend, zoodat de rechtverkrijgenden van den overleden aanvrager aan zoodanige vergunning geene rechten kunnen ontleenen. Hiervan moet aantekening geschieden.

2) Op de krachtens dit artikel door den Gouverneur genomen beschikking is van toepassing het bepaalde bij het tweede lid van art. 40.

Art. 43.

1) De beschikking van den Gouverneur waarbij een verzoek om vergunning wordt afgewezen, moet de gronden vermelden waarop de afwijzing berust. Behoudens het bepaalde bij art. 16 wordt van de beschikking aan den belanghebbende kosteloos een volledig afschrift uitgereikt.

2) Van de in het vorig lid genoemde beschikking wordt een volledig afschrift bekend gemaakt in de Curaçaosche Courant.

Art. 44.

1) De Gouverneur is bevoegd naar aanleiding van nader verkregen gegevens nopens de grenzen en de oppervlakte van het onderzoeksterrein of in verband met wijzigingen van officieel vastgestelde grenzen van districten en plantages, na het verleenen van de vergunning bij een nadere beschikking de aanvankelijk in de vergunningsbeschikking opgenomen grensomschrijving en oppervlakte van het onderzoeksterrein te wijzigen. Hij is tot die wijziging verplicht wanneer de houder der vergunning meting van het terrein op zijne kosten verlangt en de meting eene andere oppervlakte aangeeft dan aanvankelijk in de vergunningsbeschikking was opgenomen.

2) Op de in het vorig lid bedoelde beschikkingen is van toepassing het bepaalde bij art. 40.

Art. 45.

1) Met de opsporing moet binnen den tijd van één jaar na den datum, waarop de vergunning verleend is, een aanvang zijn gemaakt.

2) Uiterlijk eene maand na het verstrijken van den in het eerste lid van dit artikel genoemden termijn moet de houder der vergunning of zijn vertegenwoordiger dan wel hij, die overeenkomstig het bepaalde bij art. 168 met de plaatselijke

leiding is belast, op Curaçao den Gouverneur en op de andere eilanden den Gezaghebber schriftelijk in kennis stellen met den aard der op het onderzoeksterrein verrichte werkzaamheden en met hetgeen overigens is verricht, zoomede met den tijd waarop en, voor zooveel de werkzaamheden op het terrein betreft, met de plaats alwaar de werkzaamheden zijn verricht en uitgevoerd.

3) Na ontvangst van de in het eerste lid genoemde schriftelijke kennisgeving gaat op het eiland Curaçao de Gouverneur en op de andere eilanden de Gezaghebber na of hetgeen is verricht als een begin van opsporing kan worden beschouwd, nadat zoo noodig op hun last een plaatselijk onderzoek is ingesteld, waarvan proces-verbaal wordt opgemaakt.

4) Als datum van indiening der kennisgeving geldt die van het daarvoor kosteloos afgegeven, gedagteekend ontvangstbewijs.

5) De Gezaghebber zendt de schriftelijke kennisgeving ten spoedigste door aan den Gouverneur, vergezeld van zijn advies en, indien een plaatselijk onderzoek is ingesteld, van het opgemaakt proces-verbaal.

Art. 46.

Indien door den Gouverneur wordt beslist, dat niet tijdig met de opsporing een aanvang is gemaakt of, indien geen schriftelijke kennisgeving bedoeld in het tweede lid van art. 45 is ingediend, wordt overeenkomstig de artt. 61 en 62 de vergunning ingetrokken.

Art. 47.

1) Het schriftelijk verzoek om verlenging van eene vergunning moet door den houder of zijn vertegenwoordiger in twee eensluitende gezegelde exemplaren worden ingediend aan den Gouverneur en wel binnen drie maanden vóór het verstrijken van den vergunningstermijn, waarvan verlenging wordt gevraagd. Met de exemplaren van het verzoek wordt gehandeld overeenkomstig het bepaalde bij het vierde lid van art. 1 der Curaçaosche mijnwet in verband met het tweede en vierde lid van art. 28 dezer verordening. Verzoeken om verlenging ingediend na, of langer dan drie maanden vóór, het verstrijken van den vergunningstermijn worden onvoorwaardelijk afgewezen.

2) Het verzoek kan worden gedaan door een gemachtigde; de volmacht moet bij het verzoek worden overgelegd. Het

bepaalde bij het tweede en derde lid van art. 29 is ten deze toepasselijk.

3) Het verzoek om verlenging mag, evenals de beschikking waarbij de verlenging wordt verleend, slechts betrekking hebben op ééne vergunning.

4) De verlengde vergunningstermijn gaat in met den dag volgende op dien waarop de termijn, waarvan verlenging wordt verleend, eindigt of inmiddels reeds is geëindigd.

5) In afwachting van de beschikking op een verzoek om verlenging mogen de werkzaamheden op het onderzoeksterrein worden voortgezet.

6) Bij overlijden van den houder eener vergunning die een verzoek om verlenging heeft ingediend, waarop alsdan nog niet is beschikt, kan de verlenging aan de rechtverkrijgenden worden verleend.

Art. 48.

1) Het verzoek om verlenging wordt afgewezen indien niet is aangetoond, dat de houder der vergunning diligent is geweest.

2) Het verzoek om verlenging wordt mede afgewezen indien door den houder der vergunning niet door aanbieding van kwitantien is aangetoond, of indien niet op andere wijze aan den Gouverneur is gebleken, dat de aan vast recht verschuldigde bedragen zijn betaald.

3) Onder diligentie wordt verstaan, dat van de vergunning ernstig gebruik is gemaakt, in dien zin, dat de werkzaamheden op het terrein zoo regelmatig mogelijk zijn voortgezet en alleen door omstandigheden onafhankelijk van den wil van den houder der vergunning nog niet tot zoodanig resultaat hebben geleid, dat op grond daarvan eene aanspraak op concessie geldend gemaakt kan worden.

4) Teneinde te kunnen beoordeelen of de houder der vergunning diligent is geweest, moet bij het verzoek om verlenging — voor de eerste maal — worden overgelegd een zakelijk verslag nopens de werkzaamheden welke gedurende en na afloop van het eerste jaar van den vergunningstermijn op het onderzoeksterrein hebben plaats gehad, en nopens hetgeen overigens is verricht, met vermelding van de resultaten dier werkzaamheden en verrichtingen. Een verzoek om verlenging waarbij geen verslag is overgelegd wordt dadelijk afgewezen.

Art. 49.

1) Bij het verzoek om verlenging voor de tweede maal moet

worden overgelegd een verslag betreffende de werkzaamheden en verrichtingen gedurende het jaar, waarvoor de vergunning voor de eerste maal werd verlengd.

2) Overigens geldt het bepaalde bij de artt. 47 en 48 eveneens ten aanzien van verlenging voor de tweede maal.

Art. 50.

De ingevolge de artt. 48 en 49 ingediende verslagen worden niet aan de houders der vergunningen teruggezonden, maar blijven berusten bij den Gouvernements-Secretaris.

Art. 51.

Op de beschikkingen houdende verlenging van den vergunningstermijn is van toepassing het bepaalde bij art. 40.

Art. 52.

1) De beschikking waarbij een verzoek om verlenging van den vergunningstermijn wordt afgewezen, moet de gronden vermelden waarop de afwijzing berust.

2) Op die beschikkingen is van toepassing het bepaalde bij art. 43.

Art. 53.

Wanneer een vergunning door tijdsverloop is vervallen of is ingetrokken, mag aan hen die houders dier vergunning zijn geweest, nòch voor hetzelfde terrein, nòch voor een gedeelte daarvan opnieuw vergunning worden verleend; evenmin mag aan hen een inmiddels aan een ander voor datzelfde terrein of een gedeelte daarvan verleende of overgedragen vergunning worden overgedragen.

Art. 54.

1) De vergunning tot het doen van mijnbouwkundige opsporingen mag niet anders worden overgedragen dan krachtens verkregen toestemming van den Gouverneur.

2) Het schriftelijk verzoek tot overdracht der vergunning tot opsporing moet door de beide bij de overdracht betrokken partijen worden gedaan; het kan bij één verzoekschrift worden gedaan.

3) Het verzoek kan ook worden gedaan door een gemach-

tigde; de volmacht of volmachten moeten bij het verzoekschrift worden overgelegd.

4) Het verzoek om toestemming tot overdracht mag, evenals de beschikking waarbij de toestemming wordt verleend, slechts betrekking hebben op ééne vergunning.

5) Bij overlijden van een der bij de overdracht betrokken partijen vervalt, indien de toestemming nog niet is verleend, het verzoek daartoe.

6) De overdracht gaat in met den datum van de beschikking, waarbij de toestemming wordt verleend.

Art. 55.

1) Het verzoek om toestemming tot overdracht moet verzeld gaan van de e. q. gevorderde stukken; in elk geval moet door overlegging van kwitantien of op andere wijze blijken, dat de aan vast recht verschuldigde bedragen zijn betaald.

2) In het verzoekschrift moeten de beschikking waarbij de vergunning is verleend, zoomede de naam, voornamen, leeftijd en woonplaats en het beroep van den verkrijger worden vermeld.

3) Bij overdracht van vergunningen op gehuwde vrouwen moet dadelijk blijken van de toestemming van den echtgenoot, hetzij uit eene door hem op het verzoekschrift gestelde en onderteekende verklaring, hetzij op andere wijze.

4) Verzoeken om toestemming tot overdracht welke niet dadelijk bij de indiening geheel aan alle gestelde vereischten voldoen, worden op dien grond afgewezen en mogen niet ter verbetering, wijziging of aanvulling worden teruggezonden; kleine fouten of onduidelijkheden van ondergeschikt belang, welke in de verzoeken mochten voorkomen en zonder terugzending ambtshalve kunnen worden verbeterd, leveren op zich zelf geen bezwaar op tegen het verleenen der toestemming.

Art. 56.

1) De vergunning tot opsporing kan slechts op één persoon of ééne vennootschap worden overgedragen.

2) De vergunning kan niet worden overgedragen op een persoon of vennootschap aan wie ingevolge art. 35 geen vergunning zou kunnen worden verleend.

3) De toestemming tot overdracht wordt ook geweigerd wanneer door de overdracht houder der vergunning zou worden een persoon of vennootschap, aan wie ingevolge art. 53

voor het betrokken onderzoeksterrein niet opnieuw vergunning zou mogen worden verleend.

4) De toestemming tot overdracht wordt mede geweigerd indien niet door aanbieding der kwitantien is aangetoond of indien niet op andere wijze is gebleken, dat de aan vast recht verschuldigde bedragen zijn betaald.

Art. 57.

Op de beschikkingen waarbij toestemming tot overdracht van vergunningen is verleend, is van toepassing het bepaalde bij art. 40, met dien verstande, dat een afschrift van de beschikking wordt uitgereikt aan den nieuwen houder der vergunning of zijn vertegenwoordiger.

Art. 58.

De houder, die de vergunning heeft overgedragen, is verplicht nadat de toestemming tot de overdracht is verleend hem ingevolge art. 40 uitgereikt afschrift van de vergunningsbeschikking aan den nieuwen houder af te geven.

Art. 59.

1) De beschikking waarbij een verzoek om toestemming tot overdracht van eene vergunning is afgewezen, moet de gronden vermelden waarop de afwijzing berust.

2) Op die beschikkingen is van toepassing het bepaalde bij art. 43.

Art. 60.

1) De vergunning wordt ingetrokken :

a. ingeval niet binnen den in art. 45 daarvoor bepaalden tijd met de opsporing is aangevangen;

b. op vordering van de rechthebbenden op den grond of van derde belanghebbenden, ingeval de opsporingen worden ondernomen zonder dat te hunnen opzichte is voldaan aan de bepalingen van art. 173.

2) De vergunning kan worden ingetrokken:

a. ingeval de houder der vergunning aan eene der daarbij gestelde voorwaarden niet voldoet;

b. hetzij voor het geheele onderzoeksterrein, hetzij voor een gedeelte daarvan, op het verzoek van den houder der vergunning. Dit verzoek wordt in tweevoud ingediend aan den

Gouverneur. Op de beide exemplaren van het verzoekschrift worden dag en uur der indiening aangeteekend en een exemplaar weder aan den verzoeker ter hand gesteld. Binnen drie maanden na den dag der indiening wordt op het verzoek beschikt.

Art. 61.

1) De intrekking eener vergunning tot opsporing geschiedt door den Gouverneur.

2) De beschikking waarbij eene vergunning wordt ingetrokken, vermeldt de gronden waarop de intrekking berust en wordt, tenzij de intrekking op eigen verzoek is geschied, aan den houder der vergunning gerechtelijk beteeekend.

Art. 62.

1) Tot de intrekking eener vergunning als bedoeld in art. 60 eerste lid sub *a* wordt overgegaan zoodra ingevolge art. 46 is beslist dat niet tijdig met de opsporing een aanvang is gemaakt.

2) De beschikking, waarbij eene vergunning ingevolge het eerste lid van dit artikel is ingetrokken, wordt in de Curaçaosche Courant bekend gemaakt.

Art. 63.

1) Behoudens het bepaalde bij het tweede lid van dit artikel wordt tot de intrekking op vordering van de rechthebbenden op den grond of van derde belanghebbenden en om reden de houder der vergunning niet aan eene der daarbij gestelde voorwaarden heeft voldaan, niet overgegaan dan nadat de houder der vergunning in de gelegenheid is gesteld om binnen een bepaalden bekwamen termijn voor zijne belangen op te komen.

2) Wanneer wordt gebruik gemaakt van de bevoegdheid om de vergunning in te trekken om reden dat de houder niet heeft voldaan aan de voorwaarde, dat hij het door hem verschuldigd vast recht op de daarvoor bepaalde tijdstippen moet voldoen, wordt de houder der vergunning niet vooraf in de gelegenheid gesteld om voor zijne belangen op te komen.

Art. 64.

1) Van de beschikking waarbij een vergunning op vordering van rechthebbenden op den grond of van derde belang-

hebbenden is ingetrokken, wordt aan den verzoeker afschrift verleend.

2) Van de beschikking waarbij de vordering van recht-hebbenden op den grond of derde rechthebbenden om intrek-king eener vergunning is afgewezen, wordt zoowel aan den verzoeker als aan den houder der vergunning afschrift ver-leend.

3) De beschikkingen in dit artikel bedoeld worden in de Curaçaosche Courant openbaar gemaakt.

Art. 65.

1) Wanneer eene vergunning voor een gedeelte van het onderzoeksterrein op verzoek van den houder wordt inge-trokken, worden voor het gedeelte of de gedeelten die hij be-houdt, door den Gouverneur een of meer afzonderlijke nieuwe vergunningsbeschikkingen uitgereikt overeenkomstig het be-paalde bij de artt. 38, 39 en 40.

2) De termijn eener nieuwe vergunning als bedoeld in het vorige lid, wordt geacht te zijn ingegaan op den dag, waarop de oorspronkelijke gedeeltelijk ingetrokken vergunning in-ging.

3) De beschikking, waarbij het verzoek van den houder eener vergunning om intrekking van zijne vergunning of van een deel daarvan is afgewezen, wordt in de Curaçaosche Cou-rant bekend gemaakt.

Art. 66.

1) De intrekking op verzoek van den houder eener vergun-ning gaat in zoodra hem de beschikking houdende intrekking is uitgereikt.

2) In alle andere gevallen gaat de intrekking in op den dag, waarop de intrekkingsbeschikking aan den houder der vergunning gerechtelijk is beteekend.

3) Zoodra de intrekking van eene vergunning is ingegaan, moet de houder de opsporing op het onderzoeksterrein of op het gedeelte waarvoor de vergunning werd ingetrokken staken of doen staken.

Art. 67.

1) Op de Gouvernements-Secretarie wordt een of meer registers aangelegd, waarin de beschikkingen, waarbij ver-gunning tot opsporing is verleend, naar tijdsorde worden

ingeschreven met vermelding van de namen en woonplaatsen van de houders en hunne vertegenwoordigers, de oppervlakten en grensomschrijvingen van de terreinen, den duur der vergunningen en de aan de vergunningen verbonden voorwaarden.

2) In die registers worden ook alle verlengingen, overdrachten en intrekkingen van vergunningen aangeteekend, zoomede alle wijzigingen in de grensomschrijvingen, de oppervlakten en de voorwaarden.

3) De in dit artikel genoemde registers zijn openbaar.

HOOFDSTUK IV.

Over de concessien.

1e. AFDEELING.

Concessie-aanvragen.

Art. 68.

In deze verordening wordt onder „concessie-aanvraag” en „aanvraag om concessie” verstaan: het in het eerste lid van het volgende artikel bedoeld verzoekschrift, waarbij de ontdekker eener in de Curaçaosche mijnwet genoemde delfstof zijne aanspraken doet gelden en dientengevolge recht op concessie tot ontginning van de ontdekte delfstof verkrijgt.

Art. 69.

1) De aanspraken in het eerste lid van art. 2 der Curaçaosche mijnwet bedoeld worden geldend gemaakt door een schriftelijk verzoek om concessie.

2) In de concessie-aanvraag moet de aanvrager domicilie kiezen op de hoofdplaats van het eiland Curaçao voor den duur der concessie.

3) Het schriftelijk verzoek om concessie moet in twee eensluidende exemplaren worden ingediend aan den Gouverneur. De exemplaren van het verzoekschrift moeten beide gezegeld zijn en gelijktijdig worden ingediend.

4) Op beide exemplaren van het verzoekschrift worden datum en uur der indiening aangeteekend en een exemplaar weder aan den verzoeker ter hand gesteld.

5) Concessie-aanvragen per telegram gedaan worden niet in behandeling genomen.

6) De concessie-aanvraag wordt zoo spoedig mogelijk na de indiening volledig in de Curaçaosche Courant openbaar gemaakt met vermelding van het tijdstip der indiening.

Art. 70.

1) Concessie-aanvragen kunnen ook worden gedaan door een door den aanvrager bij authentieke of onderhandsche akte aangestelden bijzonderen gemachtigde; de volmacht moet bij de aanvraag worden overgelegd en ook uitdrukkelijk de macht inhouden om voor den lastgever in de concessie-aanvraag op de in het tweede lid van art. 69 voorgeschreven wijze domicilie te kiezen.

2) Zoolang een volmacht welke is overgelegd bij een concessie-aanvraag nog niet door den gemachtigde is terugontvangen, kan door dezen bij de indiening van andere verzoeken voor denzelfden aanvrager worden volstaan met de overlegging van een afschrift der volmacht onder mededeeling bij welk verzoek de origineele akte is overgelegd.

3) Machtiging tot het aanvragen van concessiën kan door een niet in de kolonie Curaçao gevestigden aanvrager ook worden verleend bij de in de artt. 8 en 22 bedoelde authentieke akte waarbij door hem een vertegenwoordiger is aangesteld.

Art. 71.

1) Verschillende met dezelfde postbestelling of op andere wijze gelijktijdig bij den Gouverneur ingediende concessie-aanvragen voor één en hetzelfde terrein worden geacht alle op hetzelfde tijdstip te zijn ingediend.

2) Onder concessie-aanvragen voor één en hetzelfde terrein worden ook verstaan aanvragen voor terreinen die gedeeltelijk samenvallen.

3) Omtrent de in het eerste lid van art. 2 der Curaçaosche mijnwet bedoelde voorkeur wordt ten aanzien van gelijktijdig voor één en hetzelfde terrein ingediende concessie-aanvragen beslist door den Gouverneur op de door dezen te bepalen wijze.

4) Wanneer eene concessie-aanvraag, welke ingevolge het eerste lid van art. 2 der Curaçaosche mijnwet en dit artikel de voorkeur heeft, om de een of andere reden wordt afgewezen, geniet de voorkeur de daarop volgende aanvraag met inachtneming van de door den Gouverneur bepaalde volgorde.

5) Bij gunstige beschikking op een aanvraag welke de voorkeur heeft, worden alle andere aanvragen, welke volgens

dit artikel moeten worden geacht voor één en hetzelfde terrein te zijn gedaan, afgewezen ook al is door die beschikking een gedeelte van het terrein waarvoor de andere aanvragen zijn gedaan, beschikbaar gebleven. Voor dat beschikbaar gebleven gedeelte wordt slechts concessie verleend nadat daarvoor een nieuwe geldige aanvraag is ingediend.

Art. 72.

Elke concessie-aanvraag mag slechts betrekking hebben op één aaneengesloten terrein, dat één samenhangend geheel vormt.

Art. 73.

1) De concessie-aanvraag moet bevatten:

1º den naam, de voornamen en de woonplaats van den verzoeker;

2º de benaming der delfstof of de namen der delfstoffen voor welker ontginning concessie gevraagd wordt;

3º de ligging van de ontdekte vindplaats of vindplaatsen en de grenzen, hetzij van het aangevraagde, hetzij van het bestaande concessie-terrein;

4º den naam aan de concessie te geven of gegeven;

5º het gekozen domicilie;

6º het beroep en den leeftijd van den verzoeker;

7º of de ontdekking is geschied als houder eener vergunning dan wel als concessionaris, onder opgave van datum en nummer van de vergunningsbeschikking dan wel de concessiebeschikking;

8º den tijd waarvoor de concessie wordt aangevraagd met dien verstande dat die, ingevolge het vijfde lid van art. 1 der Curaçaosche mijnwet, 75 jaren niet mag te boven gaan.

2) Bij concessie-aanvragen van gehuwde vrouwen moet blijken van de toestemming van den echtgenoot, hetzij uit eene door dezen op het verzoekschrift gestelde en ondertekende verklaring, hetzij op andere wijze.

Art. 74.

1) Elke concessie-aanvraag moet behalve van de in het eerste lid van art. 73 genoemde en nog overigens gevorderde stukken, vergezeld gaan van:

1º eene aantooning als bedoeld in art. 86;

2º eene plattegrondteekening in drievoud van het aangevraagde terrein, op geen kleiner schaal dan van 1:20000, na

plaatselijke opmeting opgemaakt door den rooimeester of een ander persoon als bedoeld in het tweede lid van dit artikel, op welke plattegrondteekening nauwkeurig moeten zijn aangegeven:

- a. de grenzen van het aangevraagd terrein;
- b. de punten, geschikt voor de afbakening van merkteekens, waarvan twee opeenvolgende op niet meer dan 500 meter afstand mogen gelegen zijn;
- c. de ligging der ontdekte vindplaats of vindplaatsen;
- d. de natuurlijke of kunstmatig aangebrachte, ter oriëntering dienende, kenbare vaste punten aan de oppervlakte;
- e. de astronomische en magnetische meridiaan.

2) Bij uitzondering kan, indien ten genoegen van den Gouverneur door den aanvrager overtuigend wordt aangetoond, dat het hem onmogelijk is geweest om over den rooimeester te beschikken, worden volstaan met eene door een ander daartoe naar het oordeel van den Gouverneur geschikt persoon verrichte plaatselijke opmeting en daarvan opgemaakte plattegrondteekening.

3) Wanneer ten genoegen van den Gouverneur wordt aangetoond, dat de begrenzing van het aangevraagde terrein door vaste merktekens of anderszins onmiskenbaar is vastgelegd, behoeft de in het tweede lid sub 2° genoemde kaart niet alle gegevens sub a-e te vermelden.

4) Wanneer ten genoegen van den Gouverneur wordt aangetoond, dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde stukken niet dadelijk bij de concessie-aanvraag kunnen worden overgelegd, wordt een termijn van ten langste zes maanden gesteld waarbinnen de aanvrager die stukken moet indienen. De gestelde termijn kan in bijzondere gevallen éénmaal met ten langste drie maanden worden verlengd.

Art. 75.

Bij de plaatselijke opmeting van een aan te vragen concessie-terrein, bedoeld in het eerste lid sub 2 van art. 74, moeten de grenzen van dat terrein zoodanig op het terrein worden uitgezet, dat zij te allen tijde zijn terug te vinden.

Art. 76.

1) Concessie-terreinen moeten zooveel mogelijk door rechte lijnen begrensd zijn.

2) Lijnen zonder bekend azimuth getrokken mogen niet als grenzen worden aangenomen.

3) De hoekpunten der aangevraagde concessieterreinen moeten zóó worden gekozen dat ten minste één daarvan óf zelf een gemakkelijk op het terrein te vinden, uit zijn aard niet aan verandering of verplaatsing onderhevig vast punt is óf ten opzichte van een dergelijk zich in de nabijheid bevindend vast punt is bepaald.

Art. 77.

1) Eene concessie tot ontginning wordt slechts verleend aan één persoon of ééne vennootschap.

2) Concessiën tot ontginning worden niet verleend aan:

a. minderjarigen;

b. onder curateele gestelden;

c. personen of vennootschappen, die ingevolge wettelijk voorschrift van het verkrijgen van concessiën tot ontginning zijn uitgesloten;

d. naamlooze vennootschappen tot wier werkkring volgens hare statuten het drijven van mijnbouw niet behoort;

e. hem, die krachtens art. 7 der Curaçaosche mijnwet van zijn rechten als concessionaris vervallen is verklaard maar alleen voor zooveel betreft het terrein zijner vroegere concessie.

2e AFDEELING.

Overdracht van het recht op concessie.

Art. 78.

1) Het schriftelijk verzoek om goedkeuring van een overdracht van het recht op concessie in zijn geheel, ingevolge het tweede lid van art. 2 en het derde lid van art. 5 der Curaçaosche mijnwet wordt gericht aan den Gouverneur.

2) Het verzoek moet door de beide bij de overdracht betrokken partijen worden gedaan; het kan bij één verzoekschrift worden gedaan.

3) Het verzoek kan ook worden gedaan door een gemachtigde; de volmacht of volmachten moeten bij het verzoekschrift worden overgelegd.

4) Elk verzoek om goedkeuring mag slechts betrekking hebben op ééne concessie-aanvraag.

5) Bij het verzoek om goedkeuring tot overdracht moet, behalve de ingevolge het tweede lid van art. 18 of art. 20 en overigens gevorderde stukken worden overgelegd het door den houder van het recht op concessie ingevolge het derde lid van art. 69 terugontvangen exemplaar van zijn concessie-

aanvraag. Ook moet door overlegging van kwitantien of op andere wijze blijken, dat de aan vast recht verschuldigde bedragen zijn betaald.

6) In het verzoekschrift moeten de naam, voornamen, leeftijd en woonplaats en het beroep van den verkrijger worden vermeld.

7) Bij overlijden van den verkrijger vervalt, indien de goedkeuring nog niet is verleend, het verzoek daartoe.

8) Bij overdracht van het recht op concessie op gehuwde vrouwen moet dadelijk blijken van de toestemming van den echtgenoot, hetzij uit eene door hem op het verzoekschrift gestelde en onderteekende verklaring, hetzij op andere wijze.

9) Het recht op concessie kan slechts op één persoon of ééne vennootschap worden overgedragen.

10) Het recht op concessie kan niet worden overgedragen op een persoon of vennootschap aan wie ingevolge art. 77 geen concessie zou kunnen worden verleend.

11) De goedkeuring op de overdracht wordt ook geweigerd indien niet door aanbieding der kwitantien is aangetoond of indien niet op andere wijze blijkt, dat de aan vast recht verschuldigde bedragen zijn betaald.

Art. 79.

1) De Gouverneur beschikt op het verzoek met inachtneming van het bepaalde bij de artt. 26 en 27.

2) Elke overdracht van het recht op concessie wordt door den Gouverneur bij afzonderlijke beschikking goedgekeurd.

3) De beschikking, waarbij de goedkeuring is verleend, wordt in de Curaçaosche Courant bekend gemaakt.

4) De overdracht gaat in met den datum van de beschikking, waarbij de goedkeuring wordt verleend.

5) De beschikking waarbij een verzoek om goedkeuring van een overdracht van het recht op concessie wordt afgewezen, wordt met redenen omkleed en, onverminderd het bepaalde bij art. 27 in de Curaçaosche Courant bekend gemaakt.

3e. AFDEELING.

Behandeling van concessie-aanvragen.

Art. 80.

1) Is de Gouverneur van oordeel dat een concessie-aanvraag niet voldoet aan de in het eerste lid van art. 2 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten, maar dat daaraan kan

worden tegemoetgekomen door de noodige verbeteringen in de aanvraag aan te brengen, dan wordt, tenzij om andere redenen in elk geval afwijzend op de aanvraag moet worden beschikt, de aanvrager in de gelegenheid gesteld de noodige verbeteringen in zijn aanvraag aan te brengen.

2) Daartoe wordt den aanvrager onder terugzending van de concessie-aanvraag medegedeeld, dat en waarom zijne aanvraag niet aan de in het eerste lid van art. 2 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten voldoet, met uitnoodiging om binnen ééne maand nadat hem die mededeeling zal zijn uitgereikt, de noodige verbeteringen in de aanvraag aan te brengen en haar daarna wederom aan den Gouverneur te doen toekomen. Voor de uitgereikte mededeeling wordt door den aanvrager een gedagteekend ontvangstbewijs afgegeven, terwijl voor de door hem wederom ingediende concessie-aanvraag aan hem een gedagteekend ontvangstbewijs wordt uitgereikt.

3) Het bepaalde bij de vorige leden geldt ook ten aanzien van de in art. 74 genoemde, bij de aanvraag behorende stukken.

4) Voldoet de aanvrager niet aan de uitnoodiging om binnen den gestelden termijn de noodige verbeteringen in zijn aanvraag aan te brengen, dan wordt zij onvoorwaardelijk afgewezen.

Art. 81.

Is de Gouverneur van oordeel, dat een concessie-aanvraag niet voldoet aan de in het eerste lid van art. 2 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten en dat daaraan ook niet kan worden tegemoetgekomen door de noodige verbeteringen in de aanvraag aan te brengen, dan wordt de concessie-aanvraag onvoorwaardelijk afgewezen.

Art. 82.

Is de Gouverneur van oordeel dat, ofschoon de aanvraag aan de in het eerste lid van art. 2 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten voldoet, tegen het verleenen der concessie bezwaren bestaan, waaraan door den aanvrager niet kan worden tegemoetgekomen, dan wordt de concessie-aanvraag onvoorwaardelijk afgewezen.

Art. 83.

Voldoet de aanvrager niet aan de uitnoodiging om binnen den gestelden termijn hetzij aan de gerezen bezwaren tege-

moet te komen, hetzij de noodige verbeteringen in de aanvraag of ten aanzien van de daarbij behoorende stukken aan te brengen, dan wel worden de vereischte stukken niet binnen den in het derde lid van art. 74 gestelden of verlengden termijn ingediend, dan wordt de concessie-aanvraag onvoorwaardelijk afgewezen.

Art. 84.

Zoodra vaststaat, dat zoowel de aanvraag als de daarbij behorende stukken voldoen aan alle gestelde vereischten, wordt de aanvraag, indien gedurende en naar aanleiding van de behandeling daarin wijzigingen zijn aangebracht, onder verwijzing naar de eerste openbaarmaking ingevolge het vijfde lid van art. 69, opnieuw volledig in de Curaçaosche Courant openbaar gemaakt met vermelding wederom van het tijdstip der indiening.

Art. 85.

Ieder belanghebbende kan binnen den tijd van drie maanden nadat een aanvraag om concessie is bekend gemaakt, voor zijne belangen opkomen en zijne bezwaren tegen het verleen der aangevraagde concessie schriftelijk inbrengen zoowel bij den Gouverneur als bij den Gezaghebber.

4e AFDDEEING.

Het verleen van concessiën.

Art. 86.

Concessiën worden slechts verleend voor de winning van zoodanige delfstoffen, waarvan ten genoegen van den Gouverneur wordt aangetoond, dat zij binnen het mijnveld in eene natuurlijke afzetting voorkomen, waaruit hare winning technisch mogelijk is.

Art. 87.

Concessiën worden niet verleend voor ontginning in streken of terreinen, waar die, naar het oordeel van den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, om redenen van algemeen belang niet kan worden toegelaten.

Art. 88.

Na de indiening van het bij art. 69 bedoelde verzoek om concessie kan de ontdekker zijne werkzaamheden op den voet van opsporingswerken voortzetten totdat hij in kennis zal zijn gesteld van de beschikking op zijn verzoek.

Art. 89.

Op elke concessie-aanvraag wordt door den Gouverneur afzonderlijk beschikt, met gelijktijdige beslissing omtrent de eventueel ingebrachte bezwaren, en na den Raad van Bestuur te hebben gehoord.

Art. 90.

De beschikking waarbij de concessie verleend wordt, moet behelzen:

1° den naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van den concessionaris;

2° den naam van de concessie;

3° de oppervlakte van het concessieterrein uitgedrukt in hectaren, met verwaarloozing van onderdeelen;

4° de grenzen van het concessieterrein aangeduid op de bij de beschikking behorende kaart, waarop tevens de voor de plaatsing van merkteekens bestemde punten worden aangegeven, zullende twee opeenvolgende punten op niet meer dan 500 meter afstand mogen gelegen zijn;

5° den duur der concessie;

6° den naam van het eiland en het district, dan wel de namen van de districten waar binnen het concessieterrein gelegen is;

7° het gekozen domicilie;

8° den naam der delfstof of de namen der delfstoffen waarvoor concessie verleend wordt;

9° de bijzondere voorwaarden voor zoover zij noodig zijn;

10° den datum;

11° het bedrag van het door den concessionaris verschuldigd vast recht en de tijdstippen waarop dat bedrag uiterlijk over het eerste concessie-jaar en verder telken jare over volgende concessiejaren moet worden voldaan;

12° de landskas waar het vast recht en het uitvoerrecht moeten worden gestort;

13° de aangaande ingebrachte bezwaren genomen beslissing;

terwijl de concessionaris in de beschikking wordt verwezen naar art. 237.

Art. 91.

De beschikking waarbij concessie verleend wordt vormt met de daarin gestelde voorwaarden de akte van concessie.

Art. 92.

1) Elke concessie-beschikking wordt in de Curaçaosche Courant volledig openbaar gemaakt.

2) Een authentiek afschrift van de beschikking wordt aan den concessionaris uitgereikt. Voor dat afschrift worden geen andere kosten in rekening gebracht dan die van het zegel.

3) Aan den concessionaris of zijn vertegenwoordiger moeten op verzoek en tegen betaling van de kosten meerdere afschriften van de concessie-beschikking, c. q. met kaart, worden uitgereikt.

5e. AFDEELING.

Afwijzing van concessie-aanvragen.

Art. 93.

1) De beschikking van den Gouverneur, waarbij een aanvraag om concessie wordt afgewezen, moet de gronden vermelden waarop de afwijzing berust.

2) Onverminderd het bepaalde bij art. 26 wordt de beschikking volledig in de Curaçaosche Courant openbaar gemaakt en aan den aanvrager kosteloos volledig afschrift van de beschikking uitgereikt.

Art. 94.

Op aanvragen om concessiën wordt afwijzend beschikt:

1° indien de aanvrager niet voldoet aan de in de Curaçaosche mijnwet en deze verordening gestelde vereischten;

2° indien de aanvraag niet voldoet aan de in deze verordening gestelde vereischten;

3° indien de Gouverneur gebruik maakt van de bevoegdheid verleend bij art. 87.

Art. 95.

1) Indien eene concessie-aanvraag, welke was ingediend op grond van eene ontdekking van den wettigen houder eener vergunning, wordt afgewezen, mag die houder eene nieuwe concessie-aanvraag voor hetzelfde terrein of een gedeelte daarvan indienen zoolang hij nog wettig houder der vergunning is.

2) Is na de indiening der eerste afgewezen concessie-aanvraag inmiddels de vergunning vervallen of ingetrokken, dan moeten na de afwijzing van de concessie-aanvraag de werkzaamheden op het aangevraagde terrein onmiddellijk worden gestaakt.

6e. AFDEELING.

Gemengde bepalingen betreffende verleende concessiën.

Art. 96.

De concessie gaat in met den datum van de beschikking waarbij zij is verleend.

Art. 97.

Bij verschil van opvatting omtrent het beloop der grenzen van een concessieterrein beslist de Gouverneur in het hoogste ressort.

Art. 98.

1) De Gouverneur is bevoegd om, zooveel mogelijk met inachtneming van de belangen van den concessionaris, hetzij in verband met het bepaalde bij het vorige artikel, hetzij in verband met wijzigingen van officieel vastgestelde grenzen van districten enz., hetzij in verband met ontdekte vergissingen of onjuistheden, hetzij naar aanleiding van door van Gouvernementswege verrichte topographische opnemingen, nader verkregen gegevens nopens de grenzen en de oppervlakte van een concessieterrein, na het verleenen van de concessie bij eene nadere beschikking de aanvankelijk in de concessie-beschikking opgenomen grensomschrijving en oppervlakte van het concessieterrein te wijzigen. In die nadere beschikking wordt aantekening gehouden van het nieuw bedrag van het verschuldigd vast recht en van het tijdstip waarop dat bedrag

voor de eerste maal en telkens voor volgende jaren uiterlijk moet worden voldaan.

2) In de beschikking wordt de concessionaris verwezen naar het derde lid van art. 240.

3) Op de beschikkingen van den Gouverneur, houdende wijziging van de grenzen en oppervlakten van concessieterreinen, is van toepassing het bepaalde bij art. 92.

Art. 99.

Nòch de concessionarissen nòch de hypothecaire of andere schuldeischers ontleenen tegenover het Gouvernement van Curaçao aan krachtens de artt. 97 en 98 genomen beslissingen eenige aanspraak op schadeloosstelling.

HOOFDSTUK V.

Splitsing van concessieterreinen, verwisseling van gedeelten van aangrenzende concessieterreinen, vereeniging van aan elkander grenzende concessieterreinen en gedeeltelijke intrekking van concessiën.

1e. AFDEELING.

Splitsing, verwisseling en vereeniging.

Art. 100.

1) De splitsing van een concessieterrein in op zich zelf staande gedeelten, het verwisselen van een gedeelte van een concessieterrein met dat van een aangrenzend terrein, en het vereenigen van twee of meer aan elkander grenzende concessieterreinen tot een geheel kan slechts geschieden bij door den Gouverneur te verleenen nieuwe akten van concessie. Verzoekschriften om splitsing van een concessieterrein in op zich zelf staande gedeelten, het verwisselen van een gedeelte van een concessieterrein met dat van een aangrenzend terrein, en het vereenigen van twee of meer aan elkander grenzende concessieterreinen tot een geheel moeten worden ingediend bij den Gouverneur.

2) Betreffende de te verwisselen gedeelten van concessieterreinen of de te vereenigen concessieterreinen concessiën van verschillende houders, dan moeten de verzoeken daartoe worden gedaan door alle betrokken houders. Het verzoek moet in die gevallen bij één verzoekschrift worden gedaan.

Art. 101.

Splitsing van concessieterreinen, verwisseling van gedeelten van aangrenzende concessieterreinen en vereeniging van aan elkander grenzende concessieterreinen kunnen niet plaats hebben alvorens de bestaande concessiën, waarop de splitsing, verwisseling en vereeniging betrekking hebben, overeenkomstig het bepaalde bij art. 237, zijn ingeschreven.

Art. 102.

Splitsing van een concessieterrein en verwisseling van gedeelten van aangrenzende concessieterreinen worden slechts toegestaan indien de nieuwe concessiën, welke na de splitsing en de verwisseling zullen ontstaan, elk op zich zelf betrekking hebben op één aaneengesloten terrein dat een samenhangend geheel vormt.

Art. 103.

1) Het verzoekschrift waarbij splitsing van een concessieterrein in op zich zelf staande gedeelten wordt gevraagd, moet behelzen:

1° den naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van den concessionaris;

2° den naam der bestaande concessie;

3° de data en nummers van de concessiebeschikking en de gerechtelijke akte van concessie;

4° de grenzen van elk der gedeelten waarin de concessionaris het bestaande concessieterrein wenscht gesplitst te zien;

5° de namen der nieuwe concessiën;

6° de namen van de hypothecaire of andere ingevolge art. 184 bevoorrechte schuldeischers.

2) Het verzoekschrift betreffende de splitsing moet vergezeld gaan van:

1° eene plattegrondteekening van elk gedeelte waarin de concessionaris het bestaande concessieterrein wenscht gesplitst te zien, op geen kleiner schaal dan van 1:20000, na plaatselijke opmeting gemaakt door den rooimeester of een ander daartoe naar het oordeel van den Gouverneur geschikt persoon, op welke plattegrondteekeningen nauwkeurig moeten zijn aangegeven:

a. de grenzen van de nieuwe concessieterreinen;

b. de punten geschikt voor de afbakening van nieuwe merktekens, waarvan twee opeenvolgende op niet meer dan 500 meter afstand mogen gelegen zijn;

c. de natuurlijke of kunstmatig aangebrachte, ter oriëntering dienende, kenbare vaste punten aan de oppervlakte; voor zooveel betreft elk nieuw concessieterrein;

d. den astronomischen en den magnetischen meridiaan van elk nieuw concessieterrein.

2º ééne of meer notarieele akten waaruit blijkt, dat de hypothecaire schuldeischer of schuldeischers tegen de gewenschte splitsing geen bezwaar hebben en waarin tevens de tusschen den concessionaris en genoemde schuldeischers nopens de vestiging van hypotheeken op de te verleenende nieuwe concessiën gesloten overeenkomsten zijn opgenomen;

3º ééne of meer verklaringen van den betrokken ambtenaar of de betrokken ambtenaren, belast met de in- en overschrijving van vaste goederen in de kolonie Curaçao, houdende opgave van de namen van hen, die blijkens de openbare registers bekend staan als houder der betrokken concessie en als hypothecaire schuldeischer of schuldeischers.

Deze verklaringen zijn vrij van zegel.

3) Ten aanzien van de in het tweede lid sub 1º van dit artikel bedoelde plattegrondteekeningen is van toepassing het bepaalde bij het tweede lid van art. 74 en bij art. 75; ten aanzien van de begrenzing van de nieuwe concessieterreinen, welke na de splitsing zullen ontstaan, het bepaalde bij art. 76.

Art. 104.

Het verzoek om splitsing van een concessieterrein in op zich zelf staande gedeelten met bekendstelling van de wijze waarop die splitsing zal geschieden, moet door den concessionaris op zijn kosten driemaal, telkens met een tijdruimte van ééne maand, worden bekendgemaakt in de Curaçaosche Courant zoomede in een door den Gouverneur aan te wijzen particulier nieuwsblad. Van de Curaçaosche Courant en het particuliere nieuwsblad waarin de bekendmaking heeft plaats gehad, moet door den concessionaris een exemplaar aan den Gouverneur worden aangeboden.

Art. 105.

1) De krachtens art. 168 bevoorrechte schuldeischers zijn bevoegd binnen een termijn van drie maanden na de eerste van de in art. 104 bedoelde bekendmakingen bij tot den Gouverneur gericht verzoekschrift hunne bezwaren tegen de gevraagde splitsing van een concessieterrein in te brengen.

2) Indien door een of meer van de in het eerste lid van dit

artikel genoemde schuldeischers tegen de gevraagde splitsing bezwaren zijn ingebracht, wordt op het verzoek om splitsing niet beschikt dan nadat ten genoegen van den Gouverneur is aangetoond, dat de concessionaris zich met dien schuldeischer of die schuldeischers heeft verstaan dan wel diens vordering of hunne vorderingen heeft gekweten.

Art. 106.

Op een verzoek om splitsing van een concessieterrein wordt door den Gouverneur niet beschikt dan nadat tenminste ééne maand na de derde van de in art. 104 genoemde bekendmakingen is verstreken.

Art. 107.

1) Op een verzoek om splitsing van een concessieterrein in op zich zelf staande gedeelten, dat aan de in de artt. 100 tot en met 103 gestelde vereischten voldoet, wordt slechts afwijzend beschikt om overwegende redenen van algemeen belang.

2) Op de afwijzende beschikking is van toepassing het bepaalde bij art. 93.

Art. 108.

1) Indien op een verzoek om splitsing van een concessieterrein in op zich zelf staande gedeelten gunstig wordt beschikt, verleent de Gouverneur voor elk gedeelte, waarin het terrein wordt gesplitst, eene nieuwe concessie.

2) In elk der beschikkingen waarbij in geval van splitsing nieuwe concessiën worden verleend, wordt uitdrukkelijk vermeld, dat de nieuwe concessie wordt verleend met splitsing van de oorspronkelijke concessie in zoovele op zich zelf staande, in de beschikking bepaaldelijk te omschrijven gedeelten als de concessionaris heeft verzoekt; overigens moeten die beschikkingen behelzen hetgeen in art. 90 sub 1° tot en met 12° is vermeld.

3) In de nieuwe concessie-beschikkingen mogen geen andere voorwaarden worden gesteld dan aan de oorspronkelijke concessie waren verbonden, tenzij op verzoek of met toestemming van den concessionaris en overigens met inachtneming van het bepaalde bij art. 143.

4) De in geval van splitsing te verleenen nieuwe concessiën worden verleend voor den duur, dien de bestaande concessie nog te loopen had, en worden derhalve geacht te zijn inge-

gaan op den dag waarop die oorspronkelijke concessie inging.

5) In de nieuwe concessie-beschikkingen wordt de concessionaris verwezen naar art. 240.

Art. 109.

Op de beschikkingen waarbij in geval van splitsing van een concessieterrein nieuwe concessiën worden verleend, is van toepassing het bepaalde bij artt. 91 en 92.

Art. 110.

Het op grond van de in geval van splitsing verleende nieuwe concessiën verworven recht, wordt tegenover derden eerst als bestaande aangemerkt, nadat en de in art. 240 voorgeschreven openbaarmaking (inschrijving) heeft plaats gehad, en door inschrijving van de in het tweede lid sub 2° van art. 103 bedoelde hypotheek uitvoering is gegeven aan hetgeen e. g. dienaangaande tusschen partijen is overeengekomen. Eerst na die openbaarmaking en inschrijving zullen de in het tweede lid van art. 240 bedoelde aantekeningen mogen worden gesteld en de inschrijving of inschrijvingen van op de oorspronkelijke concessie rustende hypotheek of hypotheek in de registers mogen worden doorgehaald.

Art. 111.

Binnen den tijd van één jaar na den datum der beschikkingen, waarbij in geval van splitsing nieuwe concessiën zijn verleend moet door den concessionaris worden voldaan aan de verplichting omschreven in het eerste lid sub a en d van art. 167.

Art. 112.

1) Op verzoeken betreffende het verwisselen van een gedeelte van een concessieterrein met dat van een aangrenzend concessieterrein en het vereenigen van twee of meer aan elkander grenzende concessieterreinen tot een geheel is het bepaalde bij de artt. 103 tot en met 111 van toepassing, met dien verstande dat in die artikelen voor „concessie”, „concessieterrein”, „concessie-beschikking” en „gerechtelijke akte” wordt gele-

zen „concessiën”, „concessieterreinen”, „concessiebeschikkingen” en „gerechtelijke akten” en, indien zoodanig verzoek betrekking heeft op concessiën van verschillende houders, voor „concessionaris” wordt gelezen „concessionarissen”, zoodat dat wat daar ten aanzien van splitsing is voorgeschreven, hier geldt voor verwisseling van gedeelten van concessieterreinen en voor vereeniging van concessieterreinen.

2) Het verzoekschrift betreffende het vereenigen van twee of meer aan elkander grenzende concessieterreinen tot een geheel moet de grenzen van het nieuwe concessieterrein en den naam der nieuwe concessie behelzen en vergezeld gaan van eene plattegrondteekening van het nieuwe concessieterrein waarop de grenzen van dat terrein nauwkeurig zijn aangegeven. Overigens moeten het verzoekschrift en de daarbij over te leggen plattegrondteekening voldoen aan de voorschriften van art. 103.

3) Indien de vereeniging van twee of meer aan elkander grenzende concessieterreinen betrekking heeft op concessiën van twee of meer verschillende houders, dan moet het verzoek om vereeniging worden gedaan door alle betrokken concessionarissen en daarin worden vermeld aan wie van hen zij wenschen dat de nieuwe concessie zal worden verleend.

4) Indien op een verzoek om vereeniging van twee of meer aan elkander grenzende concessieterreinen tot een geheel gunstig wordt beschikt, verleent de Gouverneur aan den houder der oorspronkelijke concessiën welker terreinen worden vereenigd, ééne nieuwe concessie voor het vereenigde terrein. Heeft de vereeniging van twee of meer aan elkander grenzende concessieterreinen betrekking op concessiën van twee of meer verschillende houders, dan wordt de nieuwe concessie verleend aan hem, die in het verzoek om vereeniging door de betrokken concessionarissen als houder der te verleenen nieuwe concessie is aangewezen.

5) De in geval van verwisseling van gedeelten van aangrenzende concessieterreinen te verleenen nieuwe concessiën worden verleend voor den duur, dien de bestaande concessiën nog te loopen hadden en worden derhalve geacht te zijn ingegaan op den dag waarop de betrokken oorspronkelijke concessiën ingingen.

6) De in geval van vereeniging van aan elkander grenzende concessieterreinen te verleenen nieuwe concessie wordt verleend voor den kortsten duur dien eene van de bestaande concessiën nog te loopen had en wordt derhalve geacht te zijn ingegaan op den dag waarop laatstbedoelde concessie inging.

2e. AFDEELING.

Gedeeltelijke intrekking.

Art. 113.

Het schriftelijk verzoek van een concessionaris om gedeeltelijke intrekking zijner concessie moet worden gericht aan den Gouverneur.

Art. 114.

1) Gedeeltelijke intrekking eener concessie kan niet plaats hebben alvorens de concessie overeenkomstig het bepaalde bij art. 237 is ingeschreven.

2) Zij wordt slechts toegestaan indien het gedeelte van het concessieterrein, dat de concessionaris wenschte te behouden, bestaat uit één aaneengesloten terrein dat een samenhangend geheel vormt.

Art. 115.

1) Het verzoekschrift waarbij gedeeltelijke intrekking eener concessie wordt gevraagd, moet behelzen:

1° den naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van den concessionaris;

2° den naam der bestaande concessie;

3° de data en nummers van de concessie-beschikking en de gerechtelijke akte van concessie;

4° de grenzen van het gedeelte van het concessieterrein waarvoor de concessionaris intrekking verzoekt en van het gedeelte dat hij wenschte te behouden;

5° den naam der nieuwe concessie;

6° de namen van de hypothecaire of andere ingevolge art. 184 bevoorrechte schuldeischers.

2) Het verzoekschrift moet vergezeld gaan van:

1° eene plattegrondteekening van het gedeelte van het concessieterrein dat de concessionaris wenschte te behouden, op geen kleiner schaal dan van 1:20000, na plaatselijke opmeting opgemaakt door den rooimeester of een ander daartoe naar het oordeel van den Gouverneur geschikt persoon, op welke plattegrondteekening nauwkeurig moeten zijn aangegeven:

a. de grenzen van het terrein, dat de concessionaris wenschte te behouden;

b. de punten, geschikt voor de afbakening van nieuwe merktekens, waarvan twee opeenvolgende op niet meer dan 500 meter afstand mogen gelegen zijn;

c. de natuurlijke of kunstmatig aangebrachte, ter oriëntering dienende, kenbare vaste punten aan de oppervlakte;

d. den astronomischen en den magnetischen meridiaan van het nieuwe concessieterrein;

2° ééne of meer notarieele akten waaruit blijkt, dat de hypothecaire schuldeischer of schuldeischers tegen de gevraagde gedeeltelijke intrekking geen bezwaar hebben en waarin tevens de tusschen den concessionaris en genoemde schuldeischers nopens de vestiging van hypotheken op de te verleen nieuwe concessie gesloten overeenkomsten zijn opgenomen;

3° ééne of meer verklaringen van den betrokken ambtenaar of de betrokken ambtenaren, belast met de in- en overschrijving van vaste goederen in de kolonie Curaçao, houdende opgave van de namen van hen, die blijkens de openbare registers bekend staan als houder der betrokken concessie en als hypothecaire schuldeischer of schuldeischers. Deze verklaringen zijn vrij van zegel.

3) Wanneer ten genoegen van den Gouverneur wordt aangetoond, dat de begrenzing van het aangevraagde terrein door vaste merkteekens of anderszins onmiskenbaar is vastgelegd, behoeft de in het tweede lid sub 1° genoemde kaart niet alle gegevens sub a—d te vermelden.

4) Ten aanzien van de in het tweede lid sub 1° van dit artikel bedoelde plattegrondteekening is van toepassing het bepaalde bij het tweede lid van art. 74 en bij art. 75, ten aanzien van de begrenzing van het nieuwe concessieterrein, dat na de gedeeltelijke intrekking zal ontstaan, het bepaalde bij art. 76.

Art. 116.

Het verzoek om gedeeltelijke intrekking eener concessie moet door den concessionaris op zijne kosten driemaal, telkens met een tijdruimte van ééne maand, worden bekend gemaakt in de Curaçaosche Courant, zoomede in een door den Gouverneur aan te wijzen particulier nieuwsblad. Van de Curaçaosche Courant en het particuliere nieuwsblad, waarin de bekendmaking heeft plaats gehad, moet door den concessionaris een exemplaar aan den Gouverneur worden aangeboden.

Art. 117.

1) De krachtens art. 184 bevoorrechte schuldeischers zijn bevoegd binnen een termijn van drie maanden na de eerste van de in art. 116 bedoelde bekendmakingen bij tot den Gou-

verneur gericht verzoekschrift hunne bezwaren tegen de gevraagde gedeeltelijke intrekking van een concessie in te brengen.

2) Indien door een of meer van de in het eerste lid van dit artikel genoemde schuldeischers tegen de gevraagde gedeeltelijke intrekking bezwaren zijn ingebracht, wordt op het verzoek om gedeeltelijke intrekking niet beschikt dan nadat ten genoegen van den Gouverneur is aangetoond, dat de concessionaris zich met dien schuldeischer of die schuldeischers heeft verstaan dan wel diens vordering of hunne vorderingen heeft gekweten.

Art. 118.

Op een verzoek om gedeeltelijke intrekking eener concessie wordt door den Gouverneur niet beschikt dan nadat tenminste ééne maand na de derde van de in art. 116 genoemde bekendmakingen is verstreken.

Art. 119.

1) Op een verzoek om gedeeltelijke intrekking van eene concessie, dat aan de in de artt. 113 tot en met 115 gestelde vereischten voldoet, wordt slechts afwijzend beschikt om overwegende redenen van algemeen belang.

2) Op de afwijzende beschikking is van toepassing het bepaalde bij art. 93.

Art. 120.

1) Indien op een verzoek om gedeeltelijke intrekking van een concessie gunstig wordt beschikt, verleent de Gouverneur voor het terrein, dat de concessionaris wenscht te behouden eene nieuwe concessie.

2) In de beschikking waarbij in geval van gedeeltelijke intrekking eene nieuwe concessie wordt verleend, wordt uitdrukkelijk vermeld dat de nieuwe concessie wordt verleend met intrekking van de oorspronkelijke concessie; overigens moet de beschikking behelzen hetgeen in art. 90 sub 1° tot en met 12° is vermeld.

3) In de nieuwe concessie-beschikking mogen geen andere voorwaarden worden gesteld dan aan de oorspronkelijke concessie waren verbonden, tenzij op verzoek of met toestemming van den concessionaris en overigens met inachtneming van het bepaalde bij art. 143.

4) De in geval van gedeeltelijke intrekking te verleenen

nieuwe concessie wordt verleend voor den duur, dien de bestaande concessie nog te loopen had, en wordt derhalve geacht te zijn ingegaan op den dag waarop die oorspronkelijke concessie inging.

5) In de nieuwe concessie-beschikking wordt de concessionaris verwezen naar art. 240.

Art. 121.

Op de beschikking waarbij in geval van gedeeltelijke intrekking eene nieuwe concessie wordt verleend, is van toepassing het bepaalde bij de artt. 91 en 92.

Art. 122.

Het op grond van de in geval van gedeeltelijke intrekking verleende nieuwe concessie verworven recht wordt tegenover derden eerst als bestaande aangemerkt nadat en de in art. 240 voorgeschreven openbaarmaking (inschrijving) heeft plaats gehad en door inschrijving van de in het tweede lid sub 2° van art. 115 bedoelde hypotheek uitvoering is gegeven aan hetgeen c. q. dienaangaande tusschen partijen is overeengekomen. Eerst na die openbaarmaking en inschrijving zullen de in het tweede lid van art. 240 bedoelde aantekeningen mogen worden gesteld en de inschrijving of inschrijvingen van op de oorspronkelijke concessie rustende hypotheek of hypotheek in de registers mogen worden doorgehaald.

Art. 123.

Binnen den tijd van één jaar na den datum van de beschikking waarbij in geval van gedeeltelijke intrekking eener concessie een nieuwe concessie is verleend, moet door den concessionaris worden voldaan aan de verplichting omschreven in het eerste lid sub a en d van art. 167.

HOOFDSTUK VI.

Het verleen van concessiën na openbare mededinging.

Art. 124.

Indien eene naar het oordeel van den Gouverneur voor ontginning in aanmerking komende delfstofafzetting ontdekt is ten gevolge van een van Gouvernementswege ingesteld on-

derzoek, wijst de Gouverneur, behoudens de rechten van derden, het terrein aan, binnen hetwelk geen concessie wordt verleend dan na openbare mededinging, onverminderd de bevoegdheid van het Gouvernement om daarbinnen zelf mijnontginning te ondernemen.

Art. 125.

Art. 124 is toepasselijk op naar het oordeel van den Gouverneur voor ontginning in aanmerking komende delfstofafzettingen tot welker ontginning geen aanspraken op concessie, overeenkomstig art. 2 der Curaçaosche mijnwet, geldend kunnen gemaakt worden en welke niet vallen in de termen van het eerste lid van genoemd artikel.

Art. 126.

De beschikking, waarbij krachtens art. 124 door den Gouverneur het terrein wordt aangewezen binnen hetwelk geen concessie wordt verleend dan na openbare mededinging, wordt openbaar gemaakt in de Curaçaosche Courant.

Art. 127.

1) In geval van openbare mededinging wordt de concessie toegewezen aan hem die het hoogste bedrag in geld aanbiedt, mits de Gouverneur van oordeel is, dat tegen zijn toelating geen bezwaar bestaat.

2) Leidt de openbare mededinging tot geen resultaat dan wordt, voor zoover daartoe termen bestaan en niet onderhands concessie is of wordt verleend, het volgens artt. 124 en 125 gereserveerde terrein weder opengesteld voor opsporingen.

Art. 128.

Indien naar het oordeel van den Gouverneur eene niet tengevolge van een van Gouvernementswege ingesteld onderzoek ontdekte delfstofafzetting voor ontginning in aanmerking komt, tot welker ontginning geen aanspraken op concessie, overeenkomstig de Curaçaosche mijnwet en deze verordening, geldend kunnen gemaakt worden, wordt de beschikking waarbij in verband daarmede krachtens art. 125 door den Gouverneur het terrein wordt aangewezen, binnen hetwelk geen concessie wordt verleend dan na openbare mededinging, openbaar gemaakt in de Curaçaosche Courant.

Art. 129.

1) In een terrein als bedoeld in de artt. 126 en 128 worden ingevolge het eerste lid sub *a* van art. 174 en in verband met het bepaalde bij art. 176 geen opsporingen toegelaten totdat voor dat terrein concessie is verleend of het terrein weder voor opsporing wordt opengesteld.

2) De beschikking, waarbij eenig terrein als bedoeld in de artt. 126 en 128, krachtens het tweede lid van art. 127 en met toepassing van het bepaalde bij art. 176, voor zoover daartoe termen bestaan door den Gouverneur weder voor opsporingen wordt opengesteld, wordt openbaar gemaakt in de Curaçaosche Courant.

Art. 130.

De beschikking, waarbij door den Gouverneur de gelegenheid wordt opengesteld om na openbare mededinging concessie te verkrijgen voor de winning van de in de beschikking genoemde delfstof of delfstoffen in een nauwkeurig aangeduid concessieterrein, overeenkomende met of gelegen binnen eenig overeenkomstig art. 126 of art. 128 aangewezen terrein wordt volledig in de Curaçaosche Courant openbaar gemaakt. Ten aanzien van de uitgestrektheid van het terrein is van toepassing het bepaalde bij art. 138.

Art. 131.

1) De mededinging op den voet van het eerste lid van art. 127 naar eene concessie als bedoeld in art. 130 geschiedt bij eene openbare inschrijving, door den Gouverneur te houden; dag, uur en plaats der inschrijving en de door den Gouverneur vastgestelde voorwaarden worden in de Curaçaosche Courant en voor zooveel noodig ook in een of meer particuliere nieuwsbladen aangekondigd.

2) Tot het houden van de openbare inschrijving wordt eerst overgegaan nadat vaststaat, dat in verband met den uitslag der in art. 130 genoemde bekendmaking geen redenen van algemeen belang zich tegen het verleen van de concessie verzetten.

Art. 132.

1) Niet geldig zijn inschrijvingsbiljetten van personen of vennootschappen, die ingevolge art. 77 geen houders van concessiën kunnen zijn.

2) De beschikking betreffende de toewijzing wordt in de Curaçaosche Courant volledig openbaar gemaakt.

Art. 133.

Hij aan wien de concessie is toegewezen is verplicht:

1° de som, waarvoor door hem is ingeschreven binnen den in de voorwaarden der inschrijving vastgestelden termijn ineens in de koloniale kas te storten;

2° binnen een termijn van zes maanden na den datum van het nummer van de Curaçaosche Courant waarin de beschikking ingevolge het tweede lid van art. 132 is openbaar gemaakt aan den Gouverneur in te dienen:

a. eene verklaring waarbij door hem overeenkomstig het tweedelid van art. 69 domicilie wordt gekozen, met vermelding van den aan de concessie te geven naam;

b. eene plattegrondteekening, voldoende aan het bepaalde bij het eerste lid sub 2° van art. 74.

Art. 134.

1) Nadat binnen de gestelde termijnen aan het bepaalde bij art. 133 is voldaan, wordt de concessie door den Gouverneur verleend aan hem, aan wien zij definitief is toegewezen. De artt. 90, 91, 92 en 143 zijn ten deze ook van toepassing.

2) De definitieve toewijzing vervalt onvoorwaardelijk indien niet binnen de gestelde termijnen aan het bepaalde bij art. 133 is voldaan. De beschikking van den Gouverneur, waarbij daarvan aantekening wordt gehouden, wordt in de Curaçaosche Courant openbaar gemaakt.

HOOFDSTUK VII.

Over de uitgestrektheid, waarvoor vergunningen tot opsporing en concessiën tot ontginning kunnen worden erlangd.

Art. 135.

De vergunning tot opsporing word verleend voor een veld, dat zich binnen de verticale projectie van het terrein, aangeuid in de beschikking, waarbij vergunning wordt verleend, tot een onbepaalde diepte uitstrekt.

Art. 136.

1) Elk tot het doen van opsporingen aan te vragen terrein

mag behoudens het bepaalde bij het tweede lid van dit artikel geen grootere oppervlakte hebben dan 3000 hectaren; aanvragen voor grootere uitgestrektheid worden onvoorwaardelijk afgewezen.

2) Indien, in het belang van eene doelmatige begrenzing, zulks door den Gouverneur noodig wordt geoordeeld, kan aan een aanvrager, behoudens de rechten en aanspraken van anderen, vergunning worden verleend voor eene grootere uitgestrektheid dan door hem is aangevraagd en mag ook het in het eerste lid van dit artikel genoemde maximum worden overschreden, maar alleen voor zoover dat strikt noodzakelijk is met het oog op de begrenzing.

3) Ieder kan in één of meer districten zoovele onderzoeksterreinen krijgen, ook door overdracht, als hij zelf wenscht en beschikbaar zijn, mits elk terrein op zich zelf niet grooter zij dan het in dit artikel genoemde maximum.

Art. 137.

Concessiën tot ontginning wordt verleend voor een mijnveld, dat zich binnen de verticale projectie van het in de concessiebeschikking aangeduid terrein tot in onbepaalde diepte uitstrekt.

Art. 138.

Behoudens het bepaalde bij art. 140 en behalve in het geval van art 139 worden geen concessiën verleend voor eene grootere uitgestrektheid van elk concessieterrein op zich zelf, dan van 1000 hectaren.

Art. 139.

1) Indien, in het belang van eene doelmatige begrenzing of van eene behoorlijke ontginning zulks door den Gouverneur noodig wordt geoordeeld kan den ontdekker, behoudens de rechten en aanspraken van anderen, concessie worden verleend voor eene grootere uitgestrektheid dan door hem is aangevraagd of kunnen in het concessieterrein aangrenzende gronden begrepen worden, die buiten het onderzoeksterrein liggen.

2) Een authentiek afschrift van de beschikking wordt aan den concessionaris uitgereikt.

Art. 140.

De uitgestrektheid van concessieterreinen, ontstaan door

verwisseling van gedeelten van aangrenzende terreinen of door vereeniging van twee of meer aan elkander grenzende concessieterreinen, mag het in art. 138 genoemde maximum overschrijden.

HOOFDSTUK VIII.

Over de voorwaarden, waaronder vergunningen tot opsporing en concessiën tot ontginning kunnen worden erlangd.

EERSTE AFDEELING.

Algemeene bepalingen.

Art. 141.

1) De voorwaarden welke aan de vergunning worden verbonden, moeten tot het strikt noodzakelijke worden beperkt en mogen in geen geval bepalingen inhouden welke strijdig zijn met of uitbreiding geven aan de voorschriften van de Curaçaosche mijnwet en deze verordening.

2) In elke vergunningsbeschikking wordt als voorwaarde gesteld dat de houder bij het gebruik maken van het hem verleend recht de bepalingen der Curaçaosche mijnwet, de wettelijke voorschriften tot uitvoering dier wet en de bij de vergunning gestelde voorwaarden moet in acht nemen, in het bijzonder dat hij het door hem verschuldigd vast recht op de daarvoor bepaalde tijdstippen moet voldoen.

3) De in dit artikel bedoelde voorwaarden mogen, zoolang de vergunning van kracht is, niet worden gewijzigd of met nieuwe uitgebreid dan op verzoek of met toestemming van den houder der vergunning.

4) Op de beschikkingen, houdende wijziging of uitbreiding van de voorwaarden eener vergunning, of afwijzing van een daartoe strekkend verzoek, is van toepassing het bepaalde bij art. 40.

Art. 142.

Aan eene verlenging of bij de toestemming tot overdracht van de vergunning mogen geen nieuwe of gewijzigde voorwaarden worden verbonden dan op verzoek of met toestemming van den houder der vergunning.

Art. 143.

De voorwaarden welke in de concessie-beschikking worden gesteld moeten tot het strikt noodzakelijke worden beperkt.

Art. 144.

1) De voorwaarden, welke in de concessie-beschikking zijn gesteld, mogen nadat de concessie is verleend, niet worden gewijzigd of met nieuwe uitgebreid dan op verzoek of met toestemming van den concessionaris.

2) Op de beschikkingen van den Gouverneur houdende wijziging of uitbreiding van de voorwaarden van concessiën is van toepassing het bepaalde bij art. 92.

3) In die beschikkingen wordt de concessionaris verwezen naar het derde lid van art. 240.

2e. AFDEELING.

Over heffing van vast recht.

Art. 145.

1) Het vast recht van vergunningen tot opsporing en van ontdekkers die na het verstrijken van den vergunningstermijn hunne werkzaamheden op den voet van opsporingswerken voortzetten, wordt geheven over vergunningsjaren en voor iedere vergunning afzonderlijk berekend naar de oppervlakte van het opsporingsterrein zooals deze door den Gouverneur in de vergunningsbeschikking (art. 38 eerste lid sub *b*) is vastgesteld of ingevolge het bepaalde bij het eerste lid van art. 44 is gewijzigd.

2) Het wegens vast recht verschuldigd bedrag moet steeds in zijn geheel worden voldaan.

Art. 146.

1) Het vast recht over het eerste vergunningsjaar moet uiterlijk binnen drie maanden, gerekend van den datum van de beschikking waarbij de vergunning is verleend, worden voldaan.

2) Over volgende vergunningsjaren moet het vast recht uiterlijk op den laatsten dag vóór den aanvang van elk vergunningsjaar worden voldaan.

Art. 147.

1) Ten aanzien van vergunningen, welke, hetzij op verzoek, hetzij ingevolge het bepaalde in het eerste lid sub *a* en *b* en het tweede lid sub *a* van art. 60 voor het geheele opsporingssterrein worden ingetrokken, is het vast recht verschuldigd over alle vergunningsjaren welke vóór den datum van de beschikking der intrekking zijn ingegaan.

2) Mocht over eenig jaar dat is ingegaan na den datum van de beschikking, waarbij eene vergunning is ingetrokken, het vast recht reeds zijn betaald, dan wordt het te veel betaalde, als onverschuldigd, aan den rechthebbende zoodra mogelijk terugbetaald.

Art. 148.

1) Wanneer eene vergunning voor een gedeelte van het opsporingsterrein op verzoek van den houder wordt ingetrokken, is het vast recht berekend over de geheele oppervlakte van het oorspronkelijke opsporingsterrein verschuldigd over alle vergunningsjaren, welke vóór den datum van de beschikking der gedeeltelijke intrekking zijn ingegaan.

2) Het vast recht berekend over het gedeelte of de gedeelten, die de vergunninghouder, wiens vergunning op verzoek voor een gedeelte van het opsporingsterrein is ingetrokken, behoudt, is voor de eerste maal verschuldigd over het vergunningsjaar dat ingaat op of na den datum van de beschikking der gedeeltelijke intrekking en moet voor het eerst uiterlijk binnen drie maanden na den datum van de nieuwe vergunningsbeschikking of de nieuwe vergunningsbeschikkingen, bedoeld in het tweede lid van art. 65 worden voldaan.

3) Mocht over eenig jaar dat is ingegaan na den datum van de beschikking, waarbij eene vergunning voor een gedeelte van het opsporingsterrein is ingetrokken, het vast recht reeds over de geheele oppervlakte zijn voldaan, dan wordt het te veel betaalde, als onverschuldigd, aan den rechthebbende zoodra mogelijk terugbetaald.

Art. 149.

1) Wordt de oppervlakte van een opsporingsterrein krachtens het bepaalde bij het eerste lid van art. 44 gewijzigd, zoo geschiedt de berekening van het wegens vast recht verschuldigd bedrag naar het gewijzigd aantal hectaren van de oppervlakte van het opsporingsterrein, voor de eerste maal over het

vergunningsjaar, volgende op dat waarin de wijziging heeft plaats gehad.

2) Heeft de in het eerste lid van dit artikel bedoelde wijziging van het aantal hectaren der oppervlakte plaats op een tijdstip, waarop het over het daarop volgend vergunningsjaar verschuldigd vast recht reeds mocht zijn voldaan, zoo moet, indien het gewijzigd cijfer eene grootere oppervlakte van het opsporingsterrein aangeeft dan aanvankelijk was aangenomen, hetgeen meer aan vast recht verschuldigd is uiterlijk op den laatsten dag der derde maand, volgende op die waarin de wijziging heeft plaats gehad, worden bijbetaald, terwijl indien het gewijzigd cijfer eene kleinere oppervlakte aangeeft, het te veel betaalde aan den rechthebbende zoodra mogelijk wordt terugbetaald. Van den datum waarop de bijbetaling uiterlijk moet geschieden, wordt aanteekening gehouden in de beschikking waarbij de wijziging plaats heeft.

3) In de in het tweede lid van dit artikel bedoelde beschikking wordt mede aanteekening gehouden van het gewijzigd bedrag van het vast recht en van het tijdstip waarop dat uiterlijk voor de eerste maal moet worden voldaan.

Art. 150.

1) Het Gouvernement heft van iedere vergunning tot opsporing en van elken ontdekker, die opsporingswerken voortzet overeenkomstig art. 88 een jaarlijksch, ieder jaar bij vooruitbetaling te voldoen, vast recht, evenredig aan de oppervlakte van het opsporingsterrein en ten bedrage van f 0.05 per hectare.

2) Het Gouvernement heft van iedere concessie een jaarlijksch, ieder jaar bij vooruitbetaling te voldoen, vast recht, evenredig aan de oppervlakte van het concessie-terrein en ten bedrage van f 0.25 per hectare.

3) Restitutie van gedane betalingen wegens verschuldigd vast recht heeft niet plaats.

Art. 151.

Van elken ontdekker, die opsporingswerken voortzet overeenkomstig art. 88 nadat de tijd, waarvoor zijne vergunning was verleend of verlengd, is verstreken en voordat eene beschikking is gevolgd op zijne concessie-aanvraag, wordt vast recht geheven alsof zijne vergunning nog van kracht was en wel over alle vergunningsjaren, welke ingaan vóór den datum der beschikking op zijne concessie-aanvraag.

Art. 152.

1) Van elken ontdekker, die reeds houder is van eene concessie tot ontginning op het betrokken terrein van eene andere dan de door hem ontdekte delfstof, wordt een jaarlijksch vast recht geheven, evenredig aan de oppervlakte van het door hem aangevraagde concessie-terrein, ten bedrage van f 0.05 per hectare, en wel van het tijdstip waarop hij eene aanvraag om concessie tot winning van de door hem ontdekte delfstof heeft ingediend tot het tijdstip waarop eene beschikking op die aanvraag wordt genomen.

2) Wanneer de concessie-aanvraag van den ontdekker-concessionaris voldoet aan de gestelde vereischen dan wordt eene beschikking opgemaakt, waarin aanteekening wordt gehouden:

a. van de oppervlakte van het aangevraagde concessie-terrein;

b. van het bedrag van het verschuldigd vast recht;

c. van de tijdstippen waarop het vast recht voor de eerste maal, en wel uiterlijk binnen drie maanden gerekend van den datum der beschikking, en verder telken jare bij vooruitbetaling moet worden voldaan;

d. van de landskas waar het vast recht moet worden gestort.

3) Van de beschikking wordt behalve aan den ontdekker-concessionaris een afschrift gezonden aan den ontvanger van het eiland waar het vast recht moet worden gestort.

Art. 153.

Als belastingschuldige ten aanzien van het vast recht van vergunningen en ontdekkers is aan te merken hij die houder der vergunning of van het recht op concessie is op het tijdstip dat die belasting uiterlijk moet worden voldaan.

Art. 154.

Zoodra de houder eener vergunning langer dan drie maanden achterstallig is met de betaling van het door hem verschuldigd vast recht wordt de vergunning onmiddellijk ingetrokken, onverminderd de bevoegdheid om bij niet-voldoening van het vast recht op het daarvoor bepaald tijdstip, reeds eerder tot die intrekking over te gaan.

Art. 155.

1) De Gouverneur verstrekt aan de betrokken ontvangers binnen acht dagen na ommekomst van elke maand, opgaven betreffende de gedurende de afgelopen maand verleende, verlengde, overgedragen en, hetzij voor het geheele opsporings-terrein, hetzij voor een gedeelte daarvan, ingetrokken vergunningen zoomede betreffende alle vergunningen waarvan de oppervlakte overeenkomstig het bepaalde bij art. 44 gedurende die maand is gewijzigd en welke ingevolge de artt. 41 en 42 moeten geacht worden niet te zijn verleend.

2) In de opgaven moeten worden vermeld:

- a. de data en nummers der betrekkelijke beschikkingen;
- b. de namen der houders van de vergunningen waarvan vast recht verschuldigd is;
- c. de bedragen van het verschuldigd vast recht zoomede de vergunningsjaren waarover die bedragen verschuldigd zijn;
- d. de tijdstippen waarop het vast recht over elk vergunningsjaar uiterlijk moet worden voldaan.

Art. 156.

De betrokken ontvangers verstrekken met het oog op het bepaalde bij art. 154 binnen acht dagen na ommekomst van elke maand aan den Gouverneur opgaven van de vergunningen waarvan het verschuldigd vast recht, dat in den loop dier maand moest zijn betaald, niet is voldaan.

Art. 157.

In de quitantiën voor van vergunningen en door ontdekkers betaald vast recht moet behalve van de namen der belastingsschuldigen, ook melding worden gemaakt van het belastingjaar waarop de betaling betrekking heeft.

Art. 158.

1) Het vast recht van concessiën wordt geheven over concessiejaren en voor iedere concessie afzonderlijk berekend naar de oppervlakte van het concessie-terrein zooals deze door den Gouverneur is vastgesteld of ingevolge art. 98 is gewijzigd.

2) Het wegens vast recht verschuldigd bedrag moet steeds in zijn geheel worden voldaan.

3) Over het eerste concessie-jaar moet het vast recht uiter-

lijk op den laatsten dag der derde maand volgende op die waarin de concessie is aangevangen worden voldaan.

4) Over volgende concessie-jaren moet het vast recht uiterlijk op den laatsten dag vóór den aanvang van elk concessiejaar worden voldaan.

5) In de beschikking waarbij eene concessie wordt verleend, wordt ingevolge art. 90 aanteekening gehouden:

a. van de oppervlakte van het concessie-terrein uitgedrukt in hectaren, met verwaarloozing van onderdeelen;

b. van het bedrag van het vast recht en van de tijdstippen waarop dat bedrag overeenkomstig dit artikel uiterlijk over het eerste concessiejaar en verder telken jare over volgende concessie-jaren moet worden voldaan;

c. van de landskas waar het vast recht moet worden gestort.

Art. 159.

1) Ingeval:

a. een concessie-terrein in op zich zelf staande gedeelten wordt gesplitst, een gedeelte van een concessie-terrein met dat van een aangrenzend concessie-terrein wordt verwisseld, twee of meer aan elkander grenzende concessie-terreinen tot een geheel worden vereenigd;

b. eene concessie op verzoek van den concessionaris gedeeltelijk wordt ingetrokken;

c. de oppervlakte van een concessie-terrein bij beschikking van den Gouverneur krachtens art. 98 wordt gewijzigd;

is het vast recht, berekend naar de oppervlakte van de concessie-terreinen, zooals die is vastgesteld in de beschikkingen van den Gouverneur welke op de splitsing, verwisseling, vereeniging, gedeeltelijke intrekking of wijziging der oppervlakte betrekking hebben, voor de eerste maal verschuldigd over het jaar (concessie- of exploitatiejaar), dat na den datum dier beschikkingen ingaat.

2) Het vast recht van de concessiën, waarop de in het eerste lid van dit artikel bedoelde beschikkingen betrekking hebben, moet voor de eerste maal uiterlijk worden voldaan op den laatsten dag der derde maand volgende op die waarin de splitsing, verwisseling, vereeniging, gedeeltelijke intrekking of wijziging der oppervlakte heeft plaats gehad.

3) Heeft de splitsing, verwisseling, vereeniging, gedeeltelijke intrekking of wijziging der oppervlakte van concessiën plaats op een tijdstip, waarop het over het daarop volgend jaar (concessie- of exploitatiejaar) verschuldigd vast recht van de oorspronkelijke oppervlakte reeds mocht zijn voldaan, zoo moet hetgeen meer aan vast recht verschuldigd is, uiter-

lijk worden bijbetaald op den laatsten dag der derde maand volgende op die waarin de splitsing, verwisseling, vereeniging, gedeeltelijke intrekking of wijziging der oppervlakte heeft plaats gehad, terwijl het te veel betaalde aan den recht-hebbende zoodra mogelijk wordt terugbetaald. Van den datum waarop de bijbetaling uiterlijk moet geschieden, wordt in de betreffende beschikkingen van den Gouverneur, bedoeld in de artt. 98, 108, 112 en 120, aanteekening gehouden. Ingevolge de evengenoemde artikelen wordt in die beschikkingen mede aanteekening gehouden van de bedragen van het verschuldigd vast recht en van de tijdstippen waarop die bedragen voor de eerste maal en telkens over volgende jaren uiterlijk moeten worden voldaan.

Art. 160.

1) Bij niet-voldoening van het vast recht vóór of op de in deze verordening voorgeschreven tijdstippen, verbeurt de concessionaris een boete van één percent van het door hem verschuldigde bedrag voor elke maand achterstand, zullende een gedeelte van een maand voor een volle maand worden gerekend.

2) In de quitantiën voor betaald vast recht, moet behalve van de namen der belastingschuldigen en der concessiën, ook melding worden gemaakt van het exploitatie- of concessiejaar, waarop de betaling betrekking heeft.

Art. 161.

Als belastingschuldigen ten aanzien van het vast recht en als aansprakelijk voor de deswege verschuldigde boeten is aan te merken, hij die concessionaris is op het tijdstip dat die belasting uiterlijk moet worden voldaan.

HOOFDSTUK IX.

Over de rechten en verplichtingen uit de vergunningen tot opsporing en de concessiën tot ontginning voortvloeiende.

Art. 162.

1) De vergunning tot het doen van opsporingen geeft den houder, met uitsluiting van ieder ander, het recht om overeenkomstig de voorschriften der Curaçaosche mijnwet en dezer verordening, en bij de vergunning gestelde voorwaarden, in

het onderzoekingsveld alle werkzaamheden te verrichten, noodig tot opsporing van de in art. 1 der Curaçaosche mijnwet genoemde delfstoffen of ten doel hebbende den aard der aangetroffen delfstofafzettingen en der daarin voorkomende delfstoffen te beoordeelen.

2) Over de door hem verkregen delfstoffen mag de opspoorder, behoudens de rechten van anderen, vrijelijk beschikken.

3) Hetgeen in de artt. 164, 165 en 166 bepaald is omtrent concessionarissen en ontginningen is eveneens van toepassing op houders van vergunningen tot het doen van opsporingen en de door hen verrichte opsporingen.

Art. 163.

1) De concessie geeft den concessionaris overeenkomstig de voorschriften dezer wet en op de in de akte van concessie gestelde voorwaarden, binnen het mijnveld het uitsluitend recht tot het winnen der in die akte genoemde delfstoffen en tot den aanleg van alle daartoe benoodigde werken, zoo op als onder den grond; dit recht strekt zich uit tot binnen het mijnveld gelegen oude ertschoopen van vroegere ontginningen of opsporingen.

2) Delfstoffen genoemd in art. 1 der Curaçaosche mijnwet, die niet in de akte van concessie zijn genoemd, mogen door den concessionaris, tenzij hij tot de winning daarvan eene nadere concessie heeft verkregen, niet gewonnen worden, dan voor zoover, ter beoordeeling van den Gouverneur, de samenhang dier delfstoffen met de in de akte van concessie genoemde hare gelijktijdige winning onvermijdelijk maakt. Heeft een ander in hetzelfde mijnveld eene concessie voor de winning van die delfstoffen, dan moet de overeenkomstig dit lid gewonnen hoeveelheid daarvan op zijne vordering, tegen vergoeding der kosten van voortbrenging aan hem worden afgestaan.

Art. 164.

1) De concessionaris is verplicht tot volledige vergoeding van alle schade door de onderneming aan de rechthebbenden op of belanghebbenden bij den bovengrond en hetgeen daartoe behoort toegebracht, onverschillig of ontginningswerken al dan niet daaronder hebben plaats gehad, of de schade door eene opzettelijke daad zijnerzijds veroorzaakt is of niet, dan wel of zij al of niet had kunnen worden voorzien.

2) Is de schade door twee of meer ontginningen veroorzaakt, dan zijn de concessionarissen daarvan gemeenschappelĳk en wel tot gelĳke deelen tot vergoeding der schade gehouden, onverminderd het recht om onderling terug te vorderen wat elk dientengevolge meer mocht hebben bijgedragen dan zijn aandeel in de schade bedraagt. Evenwel zal het aan de rechthebbenden op of belanghebbenden bij den bovengrond vrijstaan om, het bewijs leverende dat de verhouding van concessionarissen wat betreft elks aandeel in de toegebrachte schade anders is dan die van gelĳke deelen, dienovereenkomstig hunne vordering tot schadevergoeding in te richten.

3) De verplichting tot vergoeding strekt zich niet uit tot schade aan gebouwen of inrichtingen tot stand gekomen op een tijdstip dat het gevaar, waarmede die door de ontginning bedreigd worden, den rechthebbenden op of belanghebbenden bij den bovengrond bij gewone opmerkzaamheid niet onbekend had kunnen blijven. Behoort, tengevolge van het door de ontginning veroorzaakte gevaar, de oprichting van zoodanige werken boven den grond achterwege te blijven, dan kunnen rechthebbenden op of belanghebbenden bij den bovengrond daaraan geen aanspraak op schadevergoeding wegens waardevermindering ontleenen, indien het blijkt, dat hun geopenbaard voornemen om zoodanige werken op te richten kennelijk slechts het ontvangen van schadevergoeding ten doel heeft.

Art. 165.

1) Wanneer het noodig is, dat de werkzaamheden van naburige ontginningen in onderling verband worden verricht, en de concessionarissen zich dienaangaande niet onderling kunnen verstaan, zijn zij gehouden zich te gedragen naar de regelingen, ter zake door den Gouverneur te treffen.

2) De concessionaris is aansprakelijk voor de schade, die hij aan eene naburige ontginning toebrengt.

Art. 166.

De aanspraak op schadeloosstelling, in de artt. 163 en 164 bedoeld, voor zoover zij niet gegrond is op eene overeenkomst, verjaart door verloop van drie jaren, te rekenen van den dag, waarop de schade aan den belanghebbende bekend is.

Art. 167.

1) De concessionaris is verplicht:

a. binnen den tijd van twee jaren na den datum van de beschikking waarbij de concessie is verleend of van de beschikking waarbij het beloop der concessie-grenzen krachtens artt. 98, 100 of 183 is gewijzigd, de begrenzing van het concessie-terrein dienovereenkomstig af te bakenen door plaatsing op de daarvoor in de betrekkelijke beschikking of op de daarbij behorende kaart aangegeven punten, van goed gefundeerde steenen of ijzeren merkteekens, waarop ten minste 1.50 meter boven den beganen grond de letters M. C. zoomede de beginletters van ieder in den naam der concessie voorkomend woord zijn aangebracht;

b. op daartoe van Gouvernementswege gedane aanzegging en binnen den tijd, op de wijze en op de plaatsen, voor elk geval aangegeven, ter nadere aanwijzing van de grenzen van het concessie-terrein merkteekens op andere punten dan de door sub a aan te brengen;

c. de merkteekens in behoorlijken staat te onderhouden;

d. de merkteekens, vervallen wegens wijziging van het beloop der concessie-grenzen, binnen den tijd van één jaar na den datum van de wijzigingsbeschikking, maar niet alvorens de in verband met de wijziging noodige nieuwe merkteekens zijn aangebracht, te verwijderen.

2) De Gouverneur is bevoegd voor en namens den nalatigen concessionaris en op diens kosten en risico de merkteekens overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van dit artikel, te doen plaatsen, onderhouden en verwijderen.

Art. 168.

1) De concessionaris is bevoegd om de plaatselijke leiding der ontginning en daarmee in verband staande werkzaamheden aan een beheerder der onderneming op te dragen.

2) De beheerder der onderneming moet door of vanwege den concessionaris worden voorzien van een schriftelijke volmacht, waarin zijne bevoegdheden duidelijk zijn omschreven; de volmacht moet telkens op aanvraag aan de bestuurs- en de met het toezicht belaste ambtenaren worden vertoond.

3) De concessionarissen en vertegenwoordigers van concessionarissen zijn verplicht aan den Gouverneur opgave te doen van den naam en de woonplaats van den beheerder van elke onderneming, en zulks binnen dertig dagen nadat diens aanstelling heeft plaats gehad. Deze bepaling is ook van toe-

passing op tijdelijk vervangende en waarnemende beheerders.

Art. 169.

Onder den aanleg binnen het mijnveld van werken, als bedoeld in art. 163 noodig tot het winnen der in de concessiebeschikking genoemde delfstoffen wordt verstaan de uitvoering van alle opsporings- en ontginningswerken, zoo op als onder den grond, en van al hetgeen ten dienste daarvan strekt, als: de aanleg van stapel-, opslag- en scheepplaatsen, van los- en laadhoofden en aanlegplaatsen voor schepen, van land- en waterwegen, met inbegrip van spoorwegen, van machine-installaties, van verzamelplaatsen van water en andere vloeistoffen, van buis- en andere leidingen, van wasch-, sorteerings- en reinigingsinrichtingen en van smeltovens; de plaatsing van merkteekens tot afbakening van de concessie-grenzen; de oprichting van tot uitvoering van het mijnbouwbedrijf en tot huisvesting, voeding of verpleging der werklieden bestemde gebouwen en inrichtingen; het aanbrengen van toe- en afvoerwegen van lucht; de oprichting van magazijnen voor springmiddelen en de toegangswegen daarheen en van inrichtingen tot fabricatie van cokes en briketten indien die ter plaatse der kolenontginning worden opgericht; zoomede de aanleg en uitvoering van alle andere voor het bedrijf noodige werken waaromtrent in geval van twijfel door den Gouverneur wordt beslist dat zij vallen onder de in art. 163 genoemde werken.

Art. 170.

1) De concessionaris is bevoegd om buiten zijn concessie-terrein hulpwerken aan te leggen. Hij is ook bevoegd tot dien aanleg binnen het mijnveld van een anderen concessionaris, voor zoover die hulpwerken waterloozing of luchtverschikking dan wel voordeliger uitoefening van zijn eigen mijnbouwbedrijf ten doel hebben en het mijnbouwbedrijf van dien anderen concessionaris daardoor noch belemmerd noch met gevaar bedreigd wordt.

2) Betwist de concessionaris, binnen wiens mijnveld het hulpwerk van een anderen concessionaris zou moeten worden aangelegd, zijne verplichting om dien aanleg te gedoogen, zoo mag daartoe eerst worden overgegaan nadat de Gouverneur ter zake beslist en verlof tot den aanleg verleend heeft.

3) De concessionaris, die eenig hulpwerk binnen het mijn-

veld van een anderen concessionaris aanlegt, is verplicht tot volledige vergoeding van alle schade door dien aanleg aan dat mijnveld en de daarin voorkomende werken toegebracht.

4) De delfstoffen gewonnen bij den aanleg van hulpwerken worden, voor zoover de concessionaris, door wien die werken ten behoeve van zijn bedrijf zijn aangelegd, die behoudt, beschouwd als een deel van de opbrengst van de door hem gedreven mijnontginning.

5) De delfstoffen, gewonnen bij den aanleg van hulpwerken binnen het mijnveld van een anderen concessionaris, moeten aan dezen op zijn verlangen kosteloos worden afgegeven voor zoover hem concessie is verleend voor de winning van die delfstoffen.

6) Het hulpwerk wordt beschouwd als één geheel uit te maken met het mijnveld ten behoeve waarvan het is aangelegd of, indien het ten behoeve van meer dan één mijnveld is aangelegd en de betrokken concessionarissen daaromtrent niet anders zijn overeengekomen, als deel van die verschillende mijnvelden.

Art. 171.

1) Over de door den concessionaris bij zijne ontginning gewonnen, niet in art. 1 der Curaçaosche mijnwet genoemde delfstoffen, mag door hem zonder eenige vergoeding aan den rechthebbende op den grond vrijelijk worden beschikt evenwel uitsluitend ten behoeve van zijn bedrijf. Wint de concessionaris die delfstoffen bij zijn bedrijf en beschikt hij daarover niet uitsluitend ten behoeve van zijn bedrijf, dan moet door hem voor die beschikking aan den rechthebbende op den grond schadevergoeding worden betaald dan wel is de rechthebbende op den grond bevoegd te vorderen, dat aan hem de gewonnen hoeveelheid der delfstoffen door den concessionaris tegen vergoeding der kosten van voortbrenging wordt afgestaan.

2) Het bepaalde in het eerste lid van dit artikel is ook van toepassing op de daar bedoelde delfstoffen, gewonnen bij den aanleg van hulpwerken.

Art. 172.

Onder de kosten van voortbrenging bedoeld in art. 171 en in het tweede lid van art. 163 zijn, behalve die van winning, ook de kosten van transport tot de plaats van levering begrepen.

HOOFDSTUK X.

Over de rechten en verplichtingen van de rechthebbenden op den grond en van derde belanghebbenden, voor het geval ten behoeve van opsporingen of ontginningen over den grond moet worden beschikt en van naburige concessionarissen onderling.

EERSTE AFDEELING.

Algemeene bepalingen.

Art. 173.

De rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden zijn gehouden het doen van opsporingen in den grond te gedoogen:

- a. mits zij door den houder der vergunning vooraf, onder vertoon van de vergunning of een authentiek afschrift daarvan, in kennis gesteld zijn met diens voornemen tot het doen van opsporingen en met de plaats waar die zullen geschieden;
- b. tegen vooraf genoten of vooraf verzekerde schadeloosstelling.

Art. 174.

Opsporingen worden niet toegelaten:

- a. in terreinen of streken, gereserveerd hetzij voor opsporing of ontginning van Gouvernementswege, hetzij voor de uitgifte van eene concessie na openbare mededinging volgens de art. 124—133;
- b. in terreinen, binnen welke aan anderen vergunning tot het doen van opsporingen is verleend, zoolang zij ingevolge die vergunning eene aanspraak op concessie geldend kunnen maken;
- c. in terreinen of streken door den Gouverneur om redenen van algemeen belang voor opsporingen gesloten.

Art. 175.

1) Opsporingen, die zich binnen het onderzoekingsveld uitstrekken tot een mijnveld waarvoor aan een ander concessie is verleend, mogen binnen dat mijnveld slechts worden verricht ten aanzien van delfstoffen voor welker winning nog geen concessie is verleend.

2) De concessionaris is verplicht, desgewenscht tegen vooraf genoten of vooraf verzekerde schadeloosstelling, het doen

van opsporingen in zijn mijnveld door een ander te gedoogen, mits de beheerder der onderneming tweemaal vier en twintig uren vóór den aanvang dier opsporingen op den voet van art. 173 sub *a* door den houder der vergunning met diens voorneemen daartoe wordt in kennis gesteld.

3) De schadeloosstelling dan wel de te stellen zekerheid worden, wanneer partijen in dat opzicht niet tot eenstemmigheid kunnen geraken, op de vordering van den houder der vergunning overeenkomstig de artt. 188 tot en met 210 bepaald door den rechter, bevoegd om kennis te nemen van geschillen van denzelfden aard met betrekking tot de concessie.

4) Doen die opsporingswerken gevaar ontstaan voor de stevigheid der mijnwerken dan wel voor den ongestoorden gang van het bedrijf van den concessionaris, of wel is het te voorzien dat dit het gevolg zal zijn van den aanleg van de opsporingswerken, dan worden die door den Gouverneur verboden.

Art. 176.

De beschikking waarbij de Gouverneur, wegens een der redenen genoemd in art. 174, eenig terrein of eenige streek van de kolonie Curaçao voor mijnbouwkundige opsporingen sluit en die waarbij nader geheel of gedeeltelijk op deze beslissing wordt teruggekomen, worden genomen na raadpleging van den Raad van Bestuur; die beschikkingen worden in de Curaçaosche Courant openbaar gemaakt.

Art. 177.

1) Opsporingen strekken zich binnen het terrein van onderzoek niet uit tot gronden:

A. gelegen binnen een afstand van 25 meter:

- 1º van kerkhoven of graven;
- 2º van openbare of gewijde gronden;
- 3º van publieke wegen;

B. waarop zich beplantingen bevinden die, naar het oordeel van den Gouverneur, in strijd met het algemeen belang geheel of gedeeltelijk door de opsporingen zouden kunnen worden verstoord of vernield.

2) Opsporingen strekken zich, zonder de vooraf verkregen bewilliging van den Gouverneur, binnen het terrein van no-

derzoek niet uit tot gronden gelegen binnen den afstand van 50 meter van Gouvernementsgebouwen, noch tot die gelegen binnen den verboden kring van versterkingen.

3) Opsporingen strekken zich binnen het terrein van onderzoek niet uit tot gronden, waarop die door den Gouverneur, om redenen van algemeen belang, zijn verboden. Het bepaalde in art. 176 is hierop van toepassing.

4) Opsporingen strekken zich, zonder de vooraf verkregen toestemming van de rechthebbenden op den grond en van derde belanghebbenden, elk voor zooveel hem aangaat, niet uit tot gronden, gelegen binnen den afstand van 50 meter van woonhuizen, fabrieken en andere gebouwen.

Art. 178.

Hetgeen in art. 177 omtrent opsporingen is bepaald, is ook van toepassing op de beschikking over den bovengrond ten behoeve van ontginningen.

Art. 179.

De rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden zijn verplicht de voor de in de artt. 169 en 170 genoemde werken benoodigden grond overeenkomstig de voorschriften van deze verordening aan den concessionaris voor zijne ontginning af te staan.

Art. 180.

1) Indien voor eene ontginning de beschikking over den bovengrond noodig is voorgeen langer tijdperk dan drie jaren, is daarop van toepassing hetgeen in art. 173 omtrent opsporingen is bepaald, met dien verstande, dat wat daar ten aanzien van den houder der vergunning is voorgeschreven, hier op den concessionaris toepasselijk is en dat in dit geval zal moeten worden vertoond een authentiek afschrift der akte waarbij de concessie-beschikking is openbaar gemaakt.

2) Indien de beschikking over den grond voor een langer tijdperk noodig is, of indien na verloop van den aanvankelijk voldoende geachten termijn van drie jaren nog verdere beschikking noodig blijkt en partijen zich over den afstand van den grond niet kunnen verstaan, wordt op verzoek der meest gereede partij overgegaan tot toepassing der bepalingen, regelende de onteigening ten algemeenen nutte. De onteigening van alle voor eene ontginning noodige eigendommen behoeft niet tegelijkertijd te worden gevraagd.

Art. 181.

1) Op gronden behorende tot het koloniaal domein verleent de Gouverneur, onder de door hem noodig geoordeelde voorwaarden en behoudens de rechten van derden, verlof tot het maken van wegen ten behoeve der ontginning en recht van opstal tot plaatsing der noodige gebouwen, inrichtingen en werkplaatsen.

2) Is voor den aanleg van wegen of van hulpwerken, overeenkomstig het tweede lid van art. 162 ten behoeve der ontginning de beschikking over niet tot het koloniaal domein behorenden grond buiten het concessie-terrein noodig en blijkt het dat partijen zich over den afstand van dien grond niet kunnen verstaan, dan geldt te dien aanzien het tweede lid van het voorgaand artikel.

Art. 182.

De verklaring, dat ten behoeve van eene ontginning gronden als bedoeld in art. 180 en in het tweede lid van art. 181 noodig zijn, wordt gegeven door den Gouverneur.

Art. 183.

1) De krachtens de Curaçaosche mijnwet en deze verordening aan opspoorders en concessionarissen toegekende rechten en opgelegde verplichtingen voor zooveel betreft de tijdelijke beschikking over en den afstand in eigendom van vreemden grond tegen behoorlijke schadeloosstelling, zoomede de vergoeding van veroorzaakte schade, zijn in geval van Gouvernementswege ondernomen opsporingen en ontginningen van toepassing op het Gouvernement, voor zoover van dit voorschrift in deze verordening niet bepaaldelijk wordt afge-
weken.

2) Wanneer opsporingen of ontginningen door het Gouvernement worden bewerkstelligd, worden in de betreffende artikelen dezer verordening met onderzoekings- en concessie-terreinen gelijkgesteld de door het Gouvernement respectievelijk voor zijn opsporingen of ontginningen gereserveerde terreinen.

Art. 184.

1) De schulden, voortspuitende uit de verplichting tot schadevergoeding en uit het in gebruik nemen van gronden,

volgens art. 179 en het tweede lid van art. 181, zijn bevoorrecht op de concessie, op het product der ontginning en op den inventaris.

2) Het hierbedoelde voorrecht gaat boven pand en hypotheek.

Art. 185.

Hetgeen in art. 177 omtrent opsporingen is bepaald, is ook van toepassing op de beschikking over den bovengrond ten behoeve van ontginningen, zoodat daar, waar volgens dat artikel geen opsporingen mogen worden verricht, ook geen ontginningen worden toegelaten.

TWEDE AFDEELING.

Beschikking over den grond ten behoeve van mijnbouwkundige opsporingen.

Art. 186.

De in art. 173 aan de rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden opgelegde verplichting om ten aanzien van den grond waarop zij rechten uitoefenen het doen van mijnbouwkundige opsporingen te gedoogen, strekt zich uit tot de oprichting en de bewerkstelling door den opspoorder, op die gronden, van alle werken en werkzaamheden noodig voor het doen van de door hem in te stellen mijnbouwkundige opsporingen.

Art. 187.

1) Het in art. 173 sub *a* bedoelde vertoonen van de vergunningsbeschikking of een authentiek afschrift daarvan aan de rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden door den houder der vergunning, onder mededeeling tevens van de plaats of plaatsen waar hij zijne opsporingen wenscht in te stellen, zal telkens moeten geschieden ten minste tweemaal vier en twintig uren vóórdat met die opsporingen een aanvang wordt gemaakt. Indien de opsporingen moeten worden verricht in grond behoorende tot het koloniaal domein, behooren de vertooningen van de vergunningsbeschikking of van een authentiek afschrift daarvan en de mededeeling van de plaats of plaatsen, waar de houder der vergunning de opsporingen wenscht in te stellen, ook te geschieden aan den Gouverneur.

2) Indien opsporingen van Gouvernementswege worden ondernomen, treedt in de plaats van het in het eerste lid van dit

artikel genoemde stuk, een afschrift van de Gouvernementsbeschikking:

a. waaruit blijkt dat het Gouvernement zelf mijnbouwkundige opsporingen binnen zeker rayon wenscht te doen instellen;

b. houdende aanwijzing van den persoon of de autoriteit die door het Gouvernement is gemachtigd om in zijn naam ter zake van de sub *a* bedoelde opsporingen het noodige, ook in rechten, te verrichten.

3) Wordt beschikking over den bovengrond verlangd door personen die krachtens art. 139 hunne werkzaamheden voortzetten op den voet van opsporingswerken nadat de tijd, waarvoor hunne vergunning tot het doen van mijnbouwkundige opsporingen was verleend of verlengd, reeds is verstreken, dan zijn zij niettemin verplicht tot de vertooning, overeenkomstig het eerste lid van dit artikel, van de hun uitgereikte vergunningsbeschikking of een authentiek afschrift daarvan en wordt daaraan, ook in rechten, gelijke kracht toegekend als vóór het verstrijken van den vergunningstermijn.

Art. 188.

In het geval bedoeld in art. 173, dat de houder van eene vergunning ten behoeve van zijne opsporingen, de beschikking noodig heeft over grond, zal hij daartoe eerst bij minnelijke overeenkomst de tijdelijke beschikking over dien grond tegen vooraf betaalde of vooraf verzekerde schadeloosstelling trachten te verkrijgen, na de sub *a* van dat artikel bedoelde vertooning en kennisgeving te hebben gedaan.

Art. 189.

Wanneer ten behoeve van de opsporingen tijdelijke beschikking noodig is over grond behoorende tot het koloniaal domein, waarop derden geen recht uitoefenen, wordt voor die tijdelijke beschikking geen vergoeding aan het Gouvernement gevorderd tenzij de grond door het in gebruik nemen naar het oordeel van den Gouverneur grootendeels of geheel waardeeloos zal worden, in welk geval eene door den Gouverneur vast te stellen schadeloosstelling zal moeten worden betaald of vooraf verzekerd.

Art. 190.

1) Kunnen de houder der vergunning tot opsporing eener-

zijds, en de rechthebbenden op den grond en (of) derde belanghebbenden anderzijds, zich over de tijdelijke beschikking over den grond en de daarvoor te geven schadeloosstelling niet verstaan, dan kan de eerstgenoemde tegen de laatstgenoemden eene rechtsvordering instellen voor het Hof van Justitie, ten einde door dezen vooreerst te worden gemachtigd om voor een bepaalden tijd over den noodigen grond tot het doen van mijnbouwkundige opsporingen te beschikken en dat wel terstond nadat door den eischer een door den rechter te bepalen bedrag als zekerheid zal zijn gesteld, opdat daaruit later de als schadeloosstelling te betalen som kunne worden voldaan, zoomede ten einde door den rechter nader bij eindvonnis het bedrag te hooren vaststellen dat ter zake als schadeloosstelling aan de rechthebbenden op den grond en (of) derde belanghebbenden zal moeten worden uitgekeerd.

2) Omtrent de vordering tot machtiging om over den noodigen grond te mogen beschikken, benevens tot bepaling van het bedrag der zekerheidstelling wordt door den rechter eerst en vooraf bij afzonderlijk vonnis uitspraak gedaan. Wordt de machtiging verleend met bepaling van het bedrag der zekerheidstelling, dan wordt tegen dit incidenteel vonnis geen hogere voorziening toegelaten.

3) Van de verleende machtiging om over den grond te beschikken kan onmiddellijk worden gebruik gemaakt nadat het door den rechter bepaald bedrag der zekerheidstelling ter griffie van het Hof van Justitie zal zijn gedeponneerd. Door den griffier wordt daarvan een akte opgemaakt, welke hij, die de rechtsvordering heeft ingesteld, aan de rechthebbenden op den grond en (of) derde belanghebbenden doet betekenen.

Art. 191.

Wanneer de rechthebbende op den grond of derde belanghebbende buiten de kolonie woont of zijne woonplaats onbekend is, wordt het geding tegen den gevolmachtigde of bewindvoerder, indien een zoodanige binnen de kolonie Curaçao bekend is en zoo ook deze onbekend is tegen een derde binnen het ressort van den rechter wonende, nadat aan deze door den bevoegden rechter zal zijn opgedragen de goederen en belangen van den rechthebbende op den grond of derden belanghebbende geheel of gedeeltelijk te beheeren en waar te nemen, voor zijne rechten op te komen en hem daarbij te vertegenwoordigen. De alzoo benoemde kan, bij het ophouden zijner betrekking, het loon van den bewindvoerder eens afwezig en daarenboven de

gemaakte onkosten in rekening brengen. Desniettemin is de rechthebbende op den grond of derde belanghebbende gerechtigd in het geding, tegen den gevolmachtigde, den bewindvoerder dan wel den door den rechter benoemde ingesteld, zelf op te treden, in welk geval de dagvaarding als aan hem geschied of het verzoekschrift als hem rechtstreeks betreffende wordt beschouwd en het geding tegen hem wordt gevoerd.

Art. 192.

1) Het geding wordt aanhangig gemaakt bij dagvaarding. Deze dagvaarding moet, op straffe van nietigheid, vermelden:

a. den naam en de woonplaats van den rechthebbende op den grond en (of) derden belanghebbende, tegen wien de eisch betreffende tijdelijke beschikking over den grond wordt ingesteld;

b. eene opgave van de grondstukken, waarover de houder der vergunning tijdelijk voor het doen van opsporingen wenscht te beschikken, en zulks wat betreft hun ligging, grootte en grenzen;

c. beschrijving van het werk waarvoor over de verlangde grondstukken beschikt zal worden;

d. den tijd gedurende welken vermoedelijk over den grond zal worden beschikt;

e. de som welke als schadeloosstelling aangeboden wordt, hetzij die schadeloosstelling in jaarlijksche gedeelten dan wel in eens in haar geheel gekweten zal worden.

2) Bij de dagvaarding moeten worden overgelegd:

a. het bewijs dat de eischer vergunning heeft gekregen tot het doen van mijnbouwkundige opsporingen voor een terrein waarbinnen de in de dagvaarding genoemde grondstukken gelegen zijn, dan wel in het tweede en derde lid van art. 187 genoemde bescheiden;

b. eene situatietekening van de grondstukken, waarover de eischer tijdelijk wenscht te beschikken, opgemaakt door den rooimeester, tenzij ten genoegen van den rechter wordt aangetoond dat eerstgenoemde in de onmogelijkheid heeft verkeerd den rooimeester met dezen arbeid te belasten;

c. eene project van het werk waarvoor over de verlangde grondstukken beschikt zal worden;

d. eene verklaring van den betrokken ambtenaar belast met de in- en overschrijving van vaste goederen, behelzende opgave wie blijkens de door dien ambtenaar aangehouden registers als rechthebbenden op de gronden, waarover de eischer tijdelijk wenscht te beschikken, behooren te worden

aangemerkt en wie daarop andere zakelijke rechten dan dat van eigendom uitoefenen.

Art. 193.

1) De rechter behandelt zaken aangaande tijdelijke beschikking over gronden vóór elke andere.

2) Behoudens de gevallen waarin de rechter zich onbevoegd moet verklaren, de vordering om eenige andere reden behoort te worden ontzegd, de eischer met zijne vordering niet-ontvankelijk moet worden verklaard dan wel de nietigverklaring van de dagvaarding behoort te worden uitgesproken, mag de gevraagde machtiging om over de in de dagvaarding genoemde gronden te mogen beschikken, door den rechter slechts geheel of gedeeltelijk worden geweigerd in de gevallen voorzien bij artt. 174 en 177, dan wel wanneer het recht om opsporingswerken te verrichten is vervallen.

3) Alle gronden van verdediging, zoo exceptieve als die welke de hoofdzaak betreffen, moeten op verbeurte van het recht om de overige in te brengen, tegelijkertijd worden voorgesteld.

DERDE AFDEELING.

Van het geding.

Art. 194.

1) Ten dage dienende concludeert de aanlegger tevens tot benoeming van één of meer deskundigen ter opneming der schade door de tijdelijke beschikking over den grond aan de rechthebbenden op dien grond en derde belanghebbenden te veroorzaken.

2) Op denzelfden dag of uiterlijk acht dagen daarna, geven de verweerders de gronden hunner tegenspraak bij conclusie op.

3) Partijen kunnen in dezelfde terechtzitting hare conclusiën bij pleidooien breeder ontwikkelen.

4) Oproeping tot vrijwaring wordt niet toegelaten.

5) Indien van twee of meer gedaagden de een verschijnt, de andere niet, wordt met den verschijnende onmiddellijk voortgeprocedeerd en de uitspraak geschiedt tusschen al de partijen bij een en hetzelfde vonnis, hetwelk als een vonnis op tegenspraak gewezen wordt beschouwd en waartegen geen verzet wordt toegelaten.

6) Uiterlijk acht dagen na de terechtzitting doet de rechter uitspraak omtrent het krachtens het eerste lid van dit artikel gedaan verzoek en nopens de in art. 190 bedoelde machtiging om over den grond te mogen beschikken, zoome de nopens het bedrag waarvoor zekerheid moet worden gedeponceerd alvorens tot beschikking over den grond mag worden overgegeaan.

7) Na de bij dit incidenteel vonnis bepaalde zekerheid te hebben gesteld, kan de aanlegger onmiddellijk tot het doen van opsporingen op den in het vonnis omschreven grond overgaan in afwachting van de nader door den rechter bij eindvonnis te bepalen schadeloosstelling.

Art. 195.

Tegen de uitspraak des rechters, waarbij hij zich onbevoegd verklaart dan wel houdende nietig-verklaring van de dagvaarding, niet-ontvankelijk verklaring van den eischer of ontzegging van den eisch om eenige andere reden, wordt hooger beroep toegelaten.

Art. 196.

1) Buiten de gevallen in art. 195 genoemd, benoemt het Hof één of meer deskundigen in oneven getal ten einde haar aangaande de te betalen schadeloosstelling van voorlichting te dienen.

2) Het benoemt voorts een zijner leden om, vergezeld van den griffier, als commissaris bij het onderzoek van den deskundige of de deskundigen tegenwoordig te zijn.

Art. 197.

1) Het in het zesde lid van art. 194 bedoeld vonnis wordt door den eischer aan de gedaagden beteehend, ten minste acht dagen vóór dien, waarop bij het vonnis het onderzoek van den deskundige of de deskundigen is bepaald, met oproeping om daarbij tegenwoordig te zijn.

2) Bij afwezigheid der gedaagden gaat het in het voorgaand lid bedoeld onderzoek toch door.

3) Het vonnis wordt, zoo spoedig mogelijk, door de meest gereede partij aan de deskundigen beteehend.

4) De rechter-commissaris bepaalt, met inachtneming van den meest mogelijken spoed, tijd en plaats van het onderzoek der deskundigen. De griffier roept de deskundigen op.

Art. 198.

1) De deskundigen leggen op de plaats des onderzoeks in handen van den rechter-commissaris den eed af.

2) Zij kunnen op de gronden in art. 1932 van het Burgerlijk Wetboek vermeld, door partijen gewraakt worden.

3) De rechter-commissaris beslist over de redenen van wraking, die niet dan vóór de eedsaflegging mogen worden voorgesteld; van zijne beslissing valt geen hooger beroep.

4) In de plaats der deskundigen die niet opgekomen zijn of weigeren aan hunne verplichtingen te voldoen, als ook in de plaats van die, tegen welke hij de wraking heeft aangenomen, benoemt hij anderen.

5) Indien tengevolge hiervan het onderzoek moet worden uitgesteld, bepaalt de rechter-commissaris daarvoor een anderen tijd, waarvan geen beteekening door partijen, doch alleen mededeeling door den griffier geschiedt aan de nieuw benoemde en nog niet verschenen deskundigen.

6) De rechter-commissaris brengt de bepalingen der verordening van 13 Juli/20 December 1887, P. B. 1887 No. 23, regende de onteigening ten algemeenen nutte, omtrent de begroting der schadeloosstelling voor te onteigenen eigendommen, voor zooveel noodig of wenschelijk onder de aandacht der in dit artikel bedoelde deskundigen, voor wie die bepalingen evenwel slechts als richtsnoer zullen dienen.

Art. 199.

Partijen kunnen aan den rechter-commissaris en de deskundigen al die stukken mededeelen en al de gronden opgeven, welke volgens haar oordeel tot eene juiste bepaling der schade kunnen leiden

Art. 200.

1) Ook ambtshalve kan de rechter-commissaris te allen tijde die personen voor zich en voor de deskundigen doen verschijnen, wier inlichtingen hij tot betere beoordeeling van de zaak nuttig mocht achten.

2) Indien deze personen schadeloosstelling vorderen, wordt die door den rechter-commissaris begroot en daarvan melding gemaakt in het proces-verbaal.

Art. 201.

De formaliteiten, bij de wettelijke bepalingen op de burger-

lijke rechtsvordering voorgeschreven, omtrent het getuigenverhoor en het bericht van deskundigen, zijn ten deze niet toepasselijk.

Art. 202.

1) Wanneer de deskundigen of de personen, wier verschijning de rechter-commissaris gelast heeft, op den bepaalden tijd, ofschoon behoorlijk opgeroepen, niet opkomen of zonder wettige redenen weigeren de van hen gevraagde inlichtingen te geven, of wel de eersten den bij art. 198 gevorderden eed niet willen afleggen, worden zij door den rechter-commissaris veroordeeld tot vergoeding der tevergeefs gedane onkosten en tot eene boete van ten hoogste vijftig gulden, alles onverminderd hunne gehoudenheid jegens de partijen tot vergoeding van kosten, schaden en interesten.

2) Hij kan hen echter op hun verzet bij ongezegeld verzoekschrift om billijke redenen van de tegen hen uitgesproken veroordeeling vrijspreken.

Art. 203.

1) De griffier maakt van het bij onderzoek voorgevallene een proces-verbaal op, door den rechter-commissaris en hem te onderteekenen.

2) Hij neemt daarin de verklaringen op der personen bij het onderzoek gehoord, welke verklaringen hun worden voorgelezen en door hen onderteekend.

3) De deskundigen doen hun advies in het proces-verbaal opnemen of voegen het er onderteekend bij. In het eerste geval teekenen zij mede het proces-verbaal.

4) Ingeval een deskundige of ander gehoord persoon niet kan teekenen of weigert dit te doen, wordt daarvan melding gemaakt in het proces-verbaal.

5) De deskundigen verklaren de gronden, waarop hunne bepaling der schadeloosstelling berust.

6) In het proces-verbaal wordt de dag vermeld, waarop de nederlegging ter griffie in art. 204 voorgeschreven, zal plaats hebben.

Art. 204.

De in art. 203 genoemde stukken worden gedurende veertien dagen ter inzage der partijen op de griffie nedergelegd, gedurende welken tijd partijen hunne bezwaren, na die aan de wederpartij te hebben beteekend, schriftelijk aan den rechter-commissaris kunnen indienen.

Art. 205.

1) Na afloop van die veertien dagen brengt de rechter-commissaris in de eerstvolgende voor de behandeling van burgerlijke zaken bestemde terechtzitting zijn rapport uit, zonder dat er eenige verdere oproeping van partijen vereischt wordt.

2) Op dezelfde terechtzitting kunnen partijen hare conclusiën nader bij pleidooi doen ontwikkelen.

3) Indien de rechter in het bericht der deskundigen de vereischte inlichting niet vindt, kan hij ambtshalve andere deskundigen benoemen, welke aan de vroegeren zoodanige ophelderingen mogen vragen als zij oorbaar achten.

4) Wanneer hij geen gebruik maakt van deze bevoegdheid, doet hij uiterlijk acht dagen na de terechtzitting bedoeld in het tweede lid van dit artikel, uitspraak over de schadeloosstelling aan de rechthebbenden op den grond en (of) derde belanghebbenden uit te keeren.

Art. 206.

1) Alleen de werkelijke waarde der gronden, niet de denkbeeldige welke zij uitsluitend voor den persoon van den rechthebbende op den grond dan wel voor den betrokken derden belanghebbende hebben, komt in aanmerking.

2) Daarbij wordt gelet op de vermindering van waarde, welke de grond geacht wordt te zullen hebben ondergaan op het oogenblik, dat de rechthebbende of derde belanghebbende dien terugontvangt, met het oog op het gebruik dat van den grond door den rechthebbende wordt gemaakt.

3) De meerdere waarde die de grond, waarover wordt beschikt, in verband met de voor het verrichten der opsporingen op te richten werken geacht wordt te zullen verkrijgen, komt bij de bepaling der schadeloosstelling niet in aanmerking.

Art. 207.

Bij de berekening der schadeloosstelling voor beschikking over grond ten behoeve van mijnbouwkundige opsporingen wordt acht geslagen op de mindere waarde, welke voor de niet door den opspoorder in gebruik genomen gronden het noodzakelijk gevolg is van die beschikking.

Art. 208.

Wanneer de bij het vonnis bepaalde schadeloosstelling meer

bedraagt dan het gedane aanbod, wordt de houder der vergunning in de kosten van het rechtsgeding verwezen; in de overige gevallen kunnen de kosten, naar gelang de rechter daartoe termen vindt, worden gebracht hetzij ten laste van den rechthebbende op den grond en (of) derden belanghebbende, die met de aangeboden schadeloosstelling geen genoegen heeft genomen, hetzij voor een gedeelte te hunne laste en voor het overige gedeelte ten laste van den houder der vergunning, hetzij geheel ten laste van laatstgenoemde.

Art. 209.

Tegen het in het vierde lid van art. 205 bedoeld vonnis, waarbij de te betalen schadeloosstelling is bepaald, wordt met inachtneming van de ter zake bestaande bepalingen hooger beroep toegelaten.

VIERDE AFDEELING.

Van de gevolgen van het stellen van zekerheid en de tijdelijke beschikking over den grond ten behoeve van mijnbouwkundige opsporingen.

Art. 210.

Wanneer de rechthebbenden op den grond en (of) derde belanghebbende weigeren den grond in gebruik te geven, nadat de partij, aan wie door den rechter machtiging tot tijdelijke beschikking over den grond is verleend, de door den rechter bepaalde som als zekerheid ter griffie heeft gestort en de daarvan ingevolge het derde lid van art. 190 opgemaakte akte aan eerstgenoemden heeft doen beteekenen, kunnen zij met inachtneming van het bepaalde in art. 211 tot ontruiming van den grond genoodzaakt worden.

Art. 211.

1) In het geval van art. 210 wordt de partij die van den rechter machtiging heeft verkregen om tijdelijk over den grond te beschikken, op door haar daartoe aan den president van het Hof van Justitie gedaan verzoek krachtens bevelschrift van dezen, desnoods door middel van den sterken arm, in het tijdelijk bezit der in het vonnis omschreven gronden gesteld.

2) Bij het verzoekschrift aan den president moet worden overgelegd afschriften van het vonnis waarbij de machtiging om tijdelijk over den grond te beschikken is verleend, en van de akte waaruit van de deponering van de als zekerheid bepaalde som blijkt, zoomede het exploit van beteekening dier akte.

Art. 212.

1) De opspoorder of de ontdekker die zijne werkzaamheden op den voet van opsporingswerken voortzet of het Gouvernement dat tot het doen van opsporingen tijdelijk heeft beschikt over gronden, waarop anderen rechten uitoefenen, dan wel waarbij anderen belang hebben, is gehouden die gronden na gemaakt gebruik weder ter beschikking te stellen van de daarop rechthebbenden en (of) derde belanghebbenden. Daaraan veroorzaakte schade, dan wel de mindere waarde die de grondstukken bij de teruggave mochten hebben, behoort door hem, die over den grond heeft beschikt, te worden vergoed; daarop door hem opgerichte gebouwen of getimmerten moeten door hem worden verwijderd; door hem gelegde buisleidingen moeten door hem worden weggehaald; door hem geboorde gaten of gegraven waterleidingen moeten door hem worden gestopt en dichtgemaakt, een en ander onverminderd het bepaalde bij art. 189.

2) De door den opspoorder op gronden behorende tot het koloniaal domein aangelegde wegen vervallen, nadat over die gronden ten behoeve van de opsporingen is beschikt, tenzij die wegen daarna moeten dienen voor eene op de opsporing gevolgde ontginning en behoudens de rechten van derden, aan het Gouvernement, zonder dat eenige vergoeding verschuldigd is aan hem die over de gronden heeft beschikt. Hetzelfde geldt voor de op die gronden opgerichte gebouwen en getimmerten van den opspoorder, welke niet binnen een door den Gouverneur bepaalden termijn zijn verwijderd of waarover binnen dien termijn niet op eene andere door dezen goedgekeurde wijze is beschikt.

3) Bij nalatigheid om aan de in het eerste lid van dit artikel omschreven verplichtingen te voldoen, zijn de rechthebbenden op den grond en (of) derde belanghebbenden elk voor zooveel zij daarbij belang hebben, bevoegd om zelf de in dit opzicht noodige maatregelen te treffen en zulks op kosten van hen die over de gronden ten behoeve van opsporingen hebben beschikt.

VIJFDE AFDEELING.

Beschikking over den grond ten behoeve van ontginningen.

Art. 213.

1) Indien voor eene ontginning de beschikking over den bovengrond noodig is voor geen langer tijdperk dan drie jaren, is daarop van toepassing hetgeen in de artt. 187 tot en met 212 omtrent de beschikking over grond ten behoeve van opsporingen is bepaald, met dien verstande:

a. dat wat daar ten aanzien van den houder der vergunning (opspoorder) en de opsporingen is voorgeschreven, hier op den concessionaris en ontginning toepasselijk is;

b. dat wat daar bepaald is nopens ontdekkers die hunne werkzaamheden voortzetten op den voet van opsporingswerken, hier komt te vervallen;

c. dat in dit geval in de plaats van het in het eerste lid van art. 187 genoemd stuk (vergunningsbeschikking of authentiek afschrift daarvan) treedt een authentiek afschrift der in art. 237 genoemde gerechtelijke akte van concessie of c. q. der gerechtelijke akte waaruit blijkt dat de concessie ten name van den concessionaris is overgeschreven;

d. dat wat daar is voorgeschreven met betrekking tot van Gouvernementswege ondernomen opsporingen hier geldt voor ontginning van Gouvernementswege;

e. dat het tweede lid sub a van art. 192 wordt gelezen:

1° een authentiek afschrift der gerechtelijke akte van concessie of een authentiek afschrift der gerechtelijke akte waaruit blijkt, dat de concessie ten name van den eischer is overgeschreven;

2° in geval van ontginning van Gouvernementswege een afschrift van de Gouvernementsbeschikking genoemd in het tweede lid van dit artikel.

2) Indien eene ontginning van Gouvernementswege wordt ondernomen, treedt in de plaats van het in het eerste lid van art. 187 genoemd stuk, een afschrift van de in art. 236 bedoelde Gouvernementsbeschikking:

a. waaruit blijkt dat het Gouvernement binnen zeker rayon, waarin de benoodigde gronden zijn gelegen, zelve ontginning wenscht te ondernemen;

b. houdende aanwijzing van den persoon of de autoriteit, die door het Gouvernement is gemachtigd om namens hem ter zake van de sub a bedoelde ontginning het noodige, ook in rechten, te verrichten.

Art. 214.

1) Indien de beschikking over niet tot het koloniaal domein behorende, binnen het concessie-terrein gelegen gronden voor een langer tijdperk dan drie jaren noodig is of indien na verloop van den aanvankelijk voldoende geachten termijn van drie jaren nog verdere beschikking noodig blijkt en de concessionaris zich niet met den rechthebbende op den grond of derden belanghebbende over den afstand van den grond kan verstaan, wendt de concessionaris zich tot den Gouverneur bij een met redenen omkleed verzoekschrift, waarin :

a. door hem wordt medegedeeld dat hij overeenkomstig het bepaalde bij het tweede lid van art. 180 toepassing wenscht van de bepalingen regelende de onteigening ten algemeenen nutte ten opzichte van den in het rekest nauwkeurig aangeduiden grond ;

b. door hem wordt verzocht dat de Gouverneur de in art. 182 genoemde verklaring zal geven, dat de in het rekest aangeduide grond noodig is ten behoeve van de ontginning van den verzoeker.

2) Het in het eerste lid van dit artikel genoemd verzoekschrift moet vergezeld gaan van een authentiek afschrift van de gerechtelijke akte van concessie of van een authentiek afschrift der gerechtelijke akte, waaruit blijkt, dat de concessie ten name van den verzoeker is overgeschreven, en voorts van een uitgewerkt plan met uitvoerige kaarten en grondteekeningen van het aan te leggen werk, houdende tevens een duidelijke aanwijzing van de perceelen grond, welke de concessionaris wenscht te zien afgestaan met toepassing van de bepalingen regelende de onteigening ten algemeenen nutte en van de namen der rechthebbenden op ieder perceel.

3) Wanneer tot het maken van het in het tweede lid van dit artikel bedoeld plan, gravingen, opmetingen of het stellen van teekenen op of in iemands grond noodig geacht worden, moeten de rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden dit toelaten, mits hun dit tweemaal vier en twintig uren te voren door den Gouverneur schriftelijk is aangezegd.

4) De schade, door de in het derde lid van dit artikel bedoelde verrichtingen veroorzaakt, wordt behoudens het recht van den belanghebbende om zich tot den bevoegden rechter te wenden, voorloopig begroot en door den concessionaris vergoed.

Art. 215.

1) Het in het eerste lid van art. 214 bedoeld verzoekschrift

wordt bekend gemaakt overeenkomstig het bepaalde bij art. 34, behoudens dat in dit geval de bekendmakingen geschieden op kosten van den concessionaris.

2) Het uitgewerkte plan en de daarbij behoorende kaarten en grondteekeningen worden ter inzage van belangstellenden gelegd, ter plaatse door den Gouverneur te bepalen en bij de bekendmaking in de Curaçaosche Courant bekend gesteld.

Art. 216.

1) De rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden kunnen binnen den tijd van drie maanden nadat het in het eerste lid van art. 214 bedoeld verzoekschrift op de in art. 34 aangeduide wijze is bekend gemaakt en binnen den tijd van twee maanden gerekend van den dag waarop de bekendmaking in de Curaçaosche Courant is opgenomen, voor hunne belangen opkomen op den voet van het eerste en tweede lid van art. 164.

2) De bezwaarschriften worden ingediend bij den Gouverneur.

Art. 217.

1) De in art. 182 bedoelde verklaring dat ten behoeve van eene ontginning bepaaldelijk aangewezen, niet tot het koloniaal domein behoorende gronden voor een langer tijdperk dan drie jaren noodig zijn, wordt door den Gouverneur gegeven bij een met redenen omkleede beschikking.

2). In de beschikking wordt de ten behoeve van de ontginning noodige grond nauwkeurig aangewezen met aanduiding van de perceelen waaruit de grond bestaat, en de namen der rechthebbenden op ieder perceel.

3) De beschikking wordt, op kosten van den concessionaris, in de Curaçaosche Courant openbaar gemaakt.

4) De Gouverneur geeft, met verwijzing naar datum en nummer der Curaçaosche Courant, waarin de beschikking is openbaar gemaakt, aan de beschikking verdere bekendheid door schriftelijke kennisgeving aan de rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden.

Art. 218.

De concessionaris handelt vervolgens, onder overlegging van de in artt. 182 en 217 genoemde verklaring, overeenkom-

stig de bepalingen regelende de onteigening ten algemeenen nutte in de kolonie Curaçao, vastgesteld bij verordening van 13 Juli/20 December 1887, P. B. 1887 N° 23, en verzoekt toepassing van die bepalingen ten einde den voor zijne ontginning noodigen grond in eigendom te verkrijgen.

Art. 219.

Op het door den concessionaris ingevolge het bepaalde bij art. 218 te voeren proces en de gevolgen daarvan is, behoudens de artikelen 1 en 2 der Algemeene bepalingen, de beide eerste Hoofdstukken van Titel I en de artt. 67 tot en met 70, de verordening regelende de onteigening ten algemeenen nutte (P. B. 1887 N° 23) van toepassing, met dien verstande, dat met betrekking tot het door den concessionaris te voeren proces, van genoemde onteigeningsverordening:

I. de aanhef van art. 17 wordt gelezen:

„Zoodra de in art. 182 bedoelde verklaring door den Gouverneur is gegeven, moet de onteigenende concessionaris”;

II. de artt. 19, 21 en 22 vervallen ;

III. art. 23 wordt gelezen :

„De dagvaarding moet op straffe van nietigheid vermelden :
 „1° den naam en de woonplaats van den eigenaar van den
 „grond tegen wien de eisch tot onteigening van den grond
 „wordt ingesteld ;

„2° eene nauwkeurige opgave van de grondstukken waar-
 „van de afstand in eigendom gevraagd wordt, wat betreft
 „hunne ligging, grootte en grenzen, van de perceelen waaruit
 „die grond bestaat ;

„3° eene beschrijving van het werk waarvoor de verlangde
 „grond gebezigt zal worden ;

„4° den vermoedelijken duur van het gebruik van den
 „grond ;

„5° de som welke als schadeloosstelling door den conces-
 „sionaris aangeboden wordt.

„Behalve de in art. 182 bedoelde verklaring, moeten bij
 „de dagvaarding worden overgelegd :

„a. eene situatietekening van de grondstukken waarvan
 „de afstand in eigendom door den concessionaris wordt ge-

„vraagd, opgemaakt door een rooimeester, tenzij ten genoegen van den rechter wordt aangetoond dat de concessionaris in de onmogelijkheid heeft verkeerd een rooimeester met dezen arbeid te belasten;

„b. een uitgewerkt plan met uitvoerige kaarten en grondteekeningen van het aan te leggen of reeds aangelegde werk, houdende tevens eene duidelijke aanwijzing van de perceelen grond welke de concessionaris wenscht te zien afgestaan, en van de namen der rechthebbenden op ieder perceel;

„c. eene verklaring van den betrokken ambtenaar belast met de in- en overschrijving van vaste goederen, behelzende opgave wie blijkens de door dien ambtenaar aangehouden registers als eigenaar van de grondstukken, waarvan afstand in eigendom wordt gevraagd, behoort te worden aangemerkt en wie daarop andere zakelijke rechten dan dat van eigendom uitoefenen;

„d. een authentiek afschrift der gerechtelijke akte van concessie of c. q een authentiek afschrift der gerechtelijke akte, waaruit blijkt, dat de concessie ten name van den eischer is overgeschreven.”

IV. art. 25 wordt gelezen:

„De rechter kan aan den onteigenenden concessionaris zinnen eisch niet toewijzen, wanneer de in art. 182 bedoelde verklaring ontbreekt of een der stukken, genoemd in het tweede lid van art. 23 niet bij de dagvaarding is overgelegd.”

V. het eerste en tweede lid van art. 37 worden gelezen:

„Ervan waarvan een gedeelte onteigend wordt, moeten, wanneer zij door de onteigening tot een vierde hunner uitgestrektheid verminderen of kleiner dan tien are worden, op de vordering van den eigenaar bij zijne in art. 24 genoemde conclusie, door den onteigenenden concessionaris geheel worden overgenomen.”

VI. art. 38 wordt gelezen:

„Bij de berekening der schadeloosstelling wordt niet gelet op nieuwe, andere dan noodzakelijke getimmerten of veranderingen, gemaakt na den datum der in art. 26 bedoelde verklaring.”

VII. de aanhef van art. 56 wordt gelezen:

„Indien tengevolge van oorzaken welke de onteigenende concessionaris bij machte was uit den weg te ruimen, met de noodige werken op den daarvoor onteigenden grond niet binnen twee jaren nadat het eindvonnis van onteigening in kracht van gewijsde is gegaan, een aanvang is gemaakt, of indien uit andere omstandigheden is aan te toonen, dat over den grond blijkbaar niet voor het doel, waarvoor de onteigening plaats had, zal worden beschikt, kan de onteigende bij den rechter den afgestanen grond terug vorderen.”

Art. 220.

Indien eene ontginning van Gouvernementswege wordt ondernomen, gelden in verband met art. 183 de bepalingen der artt. 215 tot en met 219 ook voor het Gouvernement, met dien verstande dat voor het Gouvernement handelt en optreedt de in de beschikking genoemd in het tweede lid van art. 214 en art. 236, aangewezen persoon of autoriteit en een afschrift van die beschikking in de plaats treedt van het afschrift of de afschriften der gerechtelijke akten van concessie.

Art. 221.

1) Indien de beschikking over tot het koloniaal domein behorende, binnen het concessie-terrein gelegen gronden ten behoeve van eene particuliere mijnontginning voor een langer tijdperk dan drie jaren noodig is of indien na verloop van den aanvankelijk voldoende geachten termijn van drie jaren nog verdere beschikking noodig blijkt, verleent de Gouverneur op daartoe door den concessionaris gedaan verzoek op den voet van het eerste lid van art. 181 en mitsdien onder de door hen noodig geoordeelde voorwaarden verlof om over den benodigden grond te beschikken, mitsdien om dien grond in gebruik te nemen dan wel in gebruik te houden. Het tweede, derde en vierde lid van art. 214 zijn ten deze toepasselijk.

2) Indien op de in het eerste lid van dit artikel bedoelde gronden door derden rechten worden uitgeoefend, bepaalt de Gouverneur, nadat die derden ter zake zullen zijn geraadpleegd, bij het te verleen verlof de som, welke door den concessionaris als schadeloosstelling aan die derden behoort te worden uitgekeerd dan wel waarvoor zekerheid zal moeten worden gesteld alvorens de concessionaris krachtens het verleend verlof over den grond zal mogen beschikken en de der-

den, die daarop rechten uitoefenen, zulks zullen moeten gedoogen.

3) Van de beschikking, waarbij het in dit artikel bedoeld verlof wordt verleend, wordt een afschrift uitgereikt aan hen, die op de door den concessionaris benoodigten grond rechten uitoefenen.

Art. 222.

1) Indien zij, die rechten op de benoodigde gronden uitoefenen, met de door den Gouverneur bij het in het tweede lid van art. 221 bedoelde beschikking bepaalde schadeloosstelling geen genoegen nemen of wel indien de concessionaris wenscht haar door den rechter begroot te zien, wordt door de belanghebbende partij de beslissing van den rechter ingeroepen.

2) De belanghebbende wendt zich tot den bevoegden rechter met het verzoek om de schadeloosstelling, die ter zake behoort te worden uitgekeerd, te bepalen. Het verzoekschrift moet door den verzoeker bij gerechtelijke akte aan de wederpartij worden beteekend; het exploit van beteekening moet bij het verzoekschrift worden overgelegd.

3) Op de bepaling van de schadeloosstelling zijn toepasselijk de artt. 26 tot en met 49 van de verordening regelende de ont-eigening ten algemeenen nutte (P. B. 1887 N° 23), met dien verstande dat voor dit geval :

I. art. 27 wordt gelezen :

„De beschikking, waarbij het onderzoek der deskundigen ter opneming van de schade is bevolen, wordt door den verzoeker aan de wederpartij beteekend ten minste acht dagen vóór dien, waarop het onderzoek is bepaald, met oproeping om daarbij tegenwoordig te zijn.

„Bij afwezigheid der wederpartij gaat het onderzoek door.

„De beschikking wordt, zoo spoedig mogelijk, door de meest gereede partij aan de deskundigen beteekend.

„De rechter-commissaris bepaalt, met inachtneming van den meest mogelijken spoed, tijd en plaats van het onderzoek der deskundigen.

„De griffier roept de deskundigen op.

„Derde belanghebbenden kunnen bij dat onderzoek tegenwoordig zijn, ten einde ook hunne schade te doen begrooten.”

II. de woorden „waarvan nòch beteekening door partijen, nòch aankondiging door het Openbaar ministerie geschiedt”

in het vierde lid van art. 28 worden gelezen :
 „waarvan geen beteekening door partijen geschiedt”.

III. de woorden „uitspraak over de onteigening en over „de schadeloosstelling aan de eigenaars en derde belangheb- „benden uit te keeren” in het derde lid van art. 36 worden gelezen :

„uitspraak over de uit te keeren schadeloosstelling, c. q. „ook die aan derde belanghebbenden”.

IV. art. 37 vervalt.

V. art. 38 wordt gelezen :

„Bij de berekening der schadeloosstelling wordt niet gelet „op nieuwe, andere dan noodzakelijke getimmerten of veran- „deringen, gemaakt na den datum van het verlof bedoeld in „het eerste lid van art. 181.”

VI. De woorden „welke voor de niet onteigende goederen „het noodzakelijk gevolg van de onteigening is” in art. 40 worden gelezen :

„welke voor de gronden, ten aanzien waarvan geen verlof „is verleend om daarover te beschikken het noodzakelijk ge- „volg is van de beschikking over de gronden waartoe wel ver- „lof is verleend”.

VII. de aanhef van art. 41 wordt gelezen :

„Bij beschikking van den concessionaris over een verhuurd „goed, wordt door hem aan den huurder”.

VIII. de woorden „die aan den van zijn erf onteigende is „toegekend” in het eerste lid van art. 42 worden gelezen :

„die aan hem, die recht op den grond uitoefent als scha- „deloosstelling is toegekend”.

IX. de woorden „wanneer slechts een gedeelte van het „verhypothekeerde goed onteigend wordt” in het tweede lid van art. 42 worden gelezen :

„wanneer slechts over een gedeelte van den verhypothe- „keerden grond wordt beschikt.”

X. de eerste zinsnede van art. 43 wordt gelezen :

„Wanneer tengevolge van de beschikking over den grond een recht van erfdienstbaarheid verloren wordt, zal de vergoeding daarvoor uit de aan hem, die recht op den grond uitoefent, als schadeloosstelling toegekende som worden gevonden en daarop bij de bepaling dier som moeten worden gerekend.”

XI. de woorden „het onteigende goed” in het eerste en tweede lid van art. 44 worden gelezen :

„den grond waarover moet worden beschikt.”

XII. het woord „onteigening” in het derde lid van art. 44 wordt gelezen:

„beschikking over den grond”.

XIII. het woord „onteigening” in het eerste lid van art. 45 en het eerste lid van art. 46 wordt gelezen:

„beschikking over den grond”.

XIV. art. 47 wordt gelezen:

„Wanneer de beschikking over den grond niet den geheelen grond, waarop de in de vorige artikelen genoemde rechten rusten, maar slechts een gedeelte betreft, wordt de schadeloosstelling in evenredigheid van het gedeelte, waarover niet wordt beschikt, tot het gedeelte, waarover wel wordt beschikt, naar de bovenstaande regels berekend.”

XV. art. 48 wordt gelezen:

„Wanneer de door den rechter bepaalde schadeloosstelling meer bedraagt dan de door den Gouverneur bij het verleen van het verlof bepaalde som, wordt de concessionaris, en in de overige gevallen hij die tot den rechter het verzoek richtte om de schadeloosstelling te bepalen, in de kosten veroordeeld.”

XVI. art. 49 wordt gelezen:

„De door den rechter genomen beslissing nopens de schadeloosstelling heeft tusschen partijen kracht van gewijsde.”

Art. 223.

1) Over tot het koloniaal domein behoorenden grond, waarop derden rechten uitoefenen, mag, indien de beslissing van den rechter nopens de te betalen schadeloosstelling overeenkomstig het bepaalde bij art. 222 is ingeroepen, in afwachting van die beslissing door den concessionaris onmiddellijk worden beschikt nadat door hem de door den Gouverneur bij het verleenen van het verlot overeenkomstig het bepaalde bij het tweede lid van art. 221 bepaalde som, welke als schadeloosstelling aan die derden behoort te worden uitgekeerd dan wel waarvoor zekerheid moet worden gesteld, ter griffie van den betrokken rechter zal zijn gedeponneerd.

2) Het in art. 221 bedoeld verlot om te beschikken over tot het koloniaal domein behorende gronden, waarop derden rechten uitoefenen, vervalt, wanneer niet binnen zes maanden na de dagteekening van de beschikking, waarbij het verlot door den Gouverneur is verleend, de schadeloosstelling betaald of daarvoor zekerheid gesteld is.

3) De concessionaris is in het geval, bedoeld in het tweede lid van dit artikel, gehouden tot vergoeding der schade welke derden die op den grond rechten uitoefenen, door de beschikking over den grond mochten hebben geleden.

4) Onder de in het derde lid van dit artikel genoemde schade zijn echter niet begrepen de kosten noodig om tot de bepaling van het bedrag der schadeloosstelling door den rechter te geraken, noch ook het verlies der voordeelen, die zij, door wie rechten op den grond worden uitgeoefend, uit de beschikking over den grond zouden hebben getrokken.

5) Onder de schadeloosstelling zijn begrepen de wettelijke interessen daarvan, te rekenen van den achtsten dag, nadat de schadeloosstelling door den Gouverneur, dan wel, indien de beslissing van den rechter is ingeroepen, door dezen is bepaald.

Art. 224.

1) Wanneer derden, die op tot het koloniaal domein behorende gronden rechten uitoefenen, de door den Gouverneur overeenkomstig de voorschriften van art. 221 bepaalde schadeloosstelling weigeren aan te nemen en door den concessionaris op de in het eerste lid van art. 223 aangegeven wijze ter zake zekerheid is gesteld, kan nadat de beslissing van den rechter overeenkomstig het bepaalde bij het eerste lid van art. 222 is ingeroepen, in afwachting van die beslissing de concessionaris op zijn daartoe gedaan schriftelijk verzoek,

krachtens bevelschrift van den president van het hof van justitie, desnoods door middel van den sterken arm, in het bezit van de in de beschikking van den Gouverneur omschreven gronden worden gesteld.

2) Bij het verzoekschrift aan den president van het hof van justitie moeten worden overgelegd afschriften van de in art. 221 bedoelde beschikking en van de akte waaruit blijkt, dat ingevolge het eerste lid van art. 223 zekerheid is gesteld.

Art. 225.

1) Onder den concessionaris kan door derden beslag worden gelegd op de schadeloosstelling.

2) Wanneer onder den concessionaris beslag op de schadeloosstelling gelegd of wanneer rangregeling gevraagd mocht worden, doet hij terstond, zonder eenig aanbod, de gelden consigneren en zich op de in art. 224 bepaalde wijze in het bezit van de gronden stellen.

Art. 226.

1) Erfdienstbaarheden kunnen gevestigd blijven op de gronden, waarover door den concessionaris ten behoeve van de ontginning wordt beschikt, maar alleen met diens goedvinden.

2) Alle verplichtingen, door de daartoe bevoegde macht op de in het eerste lid van dit artikel bedoelde gronden gelegd, en alle belastingen ter zake daarvan volgens algemeene verordeningen verschuldigd, gaan van den dag, waarop de concessionaris op de in art. 224 aangegeven wijze in het bezit van die gronden is gesteld of anders waarop het in art. 221 bedoeld verlot door den Gouverneur is verleend, op den concessionaris over.

Art. 227.

Indien tengevolge van oorzaken, welke de concessionaris bij machte was uit den weg te ruimen, met de noodige werken op den grond, waarover daartoe volgens het verleend verlot mocht worden beschikt, niet binnen twee jaren, nadat het in art. 221 bedoeld verlot is verleend, een aanvang is gemaakt, of indien uit andere omstandigheden is aan te toonen dat over den grond blijkbaar niet voor het doel, waarvoor het verlot wordt verleend, zal worden beschikt, kan op verzoek van hen, die oorspronkelijk rechten op dien grond uitoefenden, het verleend verlot door den Gouverneur worden ingetrokken en kunnen zij den grond in den toestand waarin hij zich alsdan

bevindt terugvorderen, zoo noodig bij den rechter; maar onder gehoudenheid om, in evenredigheid tot de terugontvangsten waarde, de door den concessionaris betaalde schadeloosstelling terug te geven.

Art. 228.

Indien de beschikking over tot het koloniaal domein behorende, buiten het concessie-terrein gelegen gronden ten behoeve van eene particuliere mijnontginning voor een langer tijdperk dan drie jaren noodig is, of indien na verloop van den aanvankelijk voldoende geachten termijn van drie jaren nog verdere beschikking noodig blijkt — onverschillig of op die gronden door derden aldan niet rechten worden uitgeoefend — verleent de Gouverneur op daartoe door den concessionaris gedaan verzoek op den voet van het eerste lid van art. 181 en mitsdien onder de door hem noodig geoordeelde voorwaarden, verlot om over den benoodigden grond te beschikken. De artt. 169, 170 en 221 tot en met 227 zijn ten deze toepasselijk, met dien verstande dat zoowel voor den aanleg van de in het tweede lid van art. 163 bedoelde hulpwerken als voor den aanleg van de in het eerste lid van art. 181 genoemde wegen verlot tot beschikking over den noodigen grond kan worden verleend.

Art. 229.

Indien de Gouverneur krachtens het eerste lid van art. 181 op het tot het koloniaal domein behorende binnen of buiten het concessie-terrein gelegen gronden onder de door hem noodig geoordeelde voorwaarden en behoudens de rechten van derden, ten behoeve van een particuliere mijnontginning recht van opstal verleent tot plaatsing der noodige gebouwen, inrichtingen en werkplaatsen, geschiedt dat op den voet van de ten aanzien van het verleenen van recht van opstal algemeen geldende bepalingen, behoudens dat aldan het recht van opstal ook voor een langer tijdvak dan dertig jaren kan worden verleend.

Art. 230.

1) Indien eene ontginning van Gouvernementswege wordt ondernomen en ten behoeve van die ontginning de beschikking over tot het koloniaal domein behorende, binnen of buiten het rayon dier ontginning gelegen gronden, waarop door derden rechten worden uitgeoefend, voor een langer tijdperk

dan drie jaren noodig is of indien na verloop van den aanvaankelijk voldoende geachten termijn van drie jaren nog verdere beschikking over zoodanigen grond noodig blijkt, dan wordt zulks bij beschikking van den Gouverneur geconstateerd en verlof verleend om over de noodige gronden te beschikken; bij diezelfde beschikking wordt de som bepaald welke als schadeloosstelling zal worden aangeboden aan hen, die op de benoodigde gronden rechten uitoefenen.

2) De persoon of autoriteit, die overeenkomstig het bepaalde bij het tweede lid van art. 213 en art. 236 is aangewezen om ter zake namens het Gouvernement op te treden, wendt zich, indien zij, die op de benoodigde gronden rechten uitoefenen, weigeren om met de in het eerste lid van dit artikel bedoelde schadeloosstelling genoegen te nemen, onder overlegging van afschriften van de in het tweede lid van art. 213 en het eerste lid van dit artikel bedoelde Gouvernementsbeschikkingen tot den bevoegden rechter met verzoek de schadeloosstelling te bepalen, die ter zake aan de rechthebbenden zal behooren te worden uitgekeerd.

3) Op het tot den rechter te richten verzoek is toepasselijk het bepaalde bij het tweede, derde en vierde lid van art. 214, behoudens dat de overlegging van de gerechtelijke akten betreffende de concessie vervalt.

4) De vaststelling van de uit te keeren schadeloosstelling door den rechter geschiedt volgens de voorschriften van het derde en vierde lid van art. 222.

5) In afwachting van de beslissing van den rechter nopens de te betalen schadeloosstelling mag over de in het eerste lid van dit artikel bedoelde gronden onmiddellijk worden beschikt nadat door het Gouvernement de aangeboden som ter griffie van het Hof van Justitie zal zijn gedeponceerd.

6) Het in het eerste lid van dit artikel bedoeld verlof vervalt, wanneer niet binnen zes maanden na de dagteekening van de beschikking waarbij het verlof is verleend, de schadeloosstelling betaald of overeenkomstig het bepaalde bij het vijfde lid van dit artikel gedeponceerd is.

7) De voorschriften van het derde, vierde en vijfde lid van art. 223 en de artt. 225, 226 en 227 zijn ten deze toepasselijk met dien verstande dat wat daar ten aanzien van den concessionaris is voorgeschreven hier geldt voor het Gouvernement.

Art. 231.

1) Indien de aangeboden schadeloosstelling is geweigerd kan, nadat zij overeenkomstig het bepaalde bij het vijfde lid

van art. 230 is gedeponeerd, het Gouvernement krachtens bevelschrift van het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao, desnoods door middel van den sterken arm, in het bezit van de in het eerste lid van art. 230 bedoelde gronden worden gesteld.

2) Bij het daartoe strekkend verzoekschrift van den persoon of de autoriteit, genoemd in het tweede lid van art. 213 moeten worden overgelegd afschriften van het in het eerste lid van art. 230 bedoelde beschikking en van de akte waaruit blijkt dat de aangeboden som ter griffie van het Hof van Justitie is gedeponeerd.

Art. 232.

1) Indien voor den aanleg van wegen of van hulpwerken, overeenkomstig het tweede lid van art. 163 de beschikking over niet tot het koloniaal domein behoorende, buiten het concessie-terrein gelegen gronden ten behoeve van eene particuliere mijnontginning noodig is, en blijkt dat partijen zich over den afstand van dien grond niet kunnen verstaan, dan wordt ingevolge het tweede lid van art. 181 op verzoek van den concessionaris overgegaan tot toepassing van de bepalingen, regelende de onteigening ten algemeenen nutte en zulks overeenkomstig de dienaangaande in de artt. 214 tot en met 219 gegeven voorschriften, zullende dat wat daar bepaald is ten aanzien van niet tot het koloniaal domein behoorende, binnen het concessie-terrein gelegen gronden, hier toepasselijk zijn op niet tot het koloniaal domein behoorende, buiten het concessie-terrein gelegen gronden.

2) Indien eene ontginning van Gouvernementswege wordt ondernomen, geldt het bepaalde bij het eerste lid van dit artikel in verband met art. 165 ook voor het Gouvernement met dien verstande dat voor het Gouvernement handelt en optreedt de in de beschikking, genoemd in het tweede lid van art. 213 en art. 236, aangewezen persoon of autoriteit en een afschrift van die beschikking in de plaats treedt van het afschrift of de afschriften der gerechtelijke akten van concessie.

Art. 233.

Wanneer, ten einde te kunnen voldoen aan de in artt. 67, 11 en 123 aan den concessionaris opgelegde verplichting, uit- of ontgravingen, opmetingen of het stellen van merkteekens op iemands grond noodig geacht worden, moeten de rechthebbenden op den grond en derde belanghebbenden dit op den

voet van het bepaalde in het derde en vierde lid van art. 214 toelaten.

Art. 234.

Indien door mijnbouwkundige opsporingen of eene mijnontginning aan den bovengrond of hetgeen daartoe behoort, schade wordt gebracht zijn de rechthebbenden op dien bovengrond bevoegd om, in plaats van eene schadevergoeding in geld te eischen, te vorderen dat binnen zekeren tijd de vroegere toestand door den opspoorder of den concessionaris dan wel, in geval van opsporingen of ontginning van Gouvernementswege, door het Gouvernement zoo mogelijk worde hersteld, mits daardoor het bedrijf van opspoorder of den concessionaris niet wordt belemmerd of onmogelijk gemaakt, onverminderd het recht van de rechthebbenden op den bovengrond om voor elke waardevermindering van den grond, welke na het herstel in den vroegeren toestand mocht blijven bestaan, krachtens art. 181 ook schadevergoeding te eischen. Zouden evenwel de kosten, aan het herstel van den vroegeren toestand verbonden, het bedrag eener schadevergoeding in geld overtreffen, dan zijn de rechthebbenden op of belanghebbenden bij den bovengrond verplicht zich met eene schadevergoeding te vergenoegen.

Art. 235.

Zij, die kunstwegen, spoorwegen of andere openbare verkeersmiddelen aanleggen op gronden, gelegen binnen een terrein, waarvoor concessie tot het winnen van delfstoffen is verleend, zijn verplicht tot vergoeding van schade aan den concessionaris, indien deze tengevolge van door de met het toezicht belaste ambtenaren gegeven voorschriften in verband met den aanleg dier verkeersmiddelen zijn bedrijf moet beperken, iets heeft moeten verrichten dat anders niet noodig zou zijn geweest of reeds bestaande werken in de mijn heeft moeten opruimen of veranderen, dan wel indien door den aanleg dier verkeersmiddelen het bedrijf van den concessionaris moeilijker of duurder wordt.

Art. 236.

1) Indien na een van Gouvernementswege ingesteld onderzoek, eene ontginning van Gouvernementswege wordt ondernomen, wordt door den Gouverneur, den Raad van Bestuur gehoord, bij beschikking het terrein aangewezen waarbinnen tot die mijnontginning zal worden overgegaan; de sluiting van

het terrein overeenkomstig het bepaalde bij art. 176 voor mijnbouwkundige opsporingen van particulieren kan bij dezelfde beschikking worden bepaald.

2) De beschikking houdt tevens aanwijzing in van den persoon of de autoriteit, die wordt gemachtigd om voor het Gouvernement ter zake van de voorgenomen ontginning het noodige, ook in rechten, te verrichten.

3) De beschikking wordt openbaar gemaakt in de Curaçaosche Courant.

TITEL III.

Voorschriften ter uitvoering van art. 3, tweede lid der Curaçaosche mijnwet.

EENIG HOOFDSTUK.

In- en overschrijving van concessien.

Art. 237.

1) De titel van aankomst van het op grond van de concessie verworven recht, bedoeld in art. 3 der Curaçaosche mijnwet, moet met inachtneming van de bepalingen van dit artikel worden openbaar gemaakt door inschrijving van de concessie in de openbare registers, op dezelfde wijze als is voorgeschreven voor de in het Burgerlijk Wetboek opgenoemde zakelijke rechten.

2) De openbaarmaking geschiedt op verzoek van den concessionaris en zonder medewerking of vertegenwoordiging van het Gouvernement door den daartoe bevoegden ambtenaar binnen wiens ressort het concessie-terrein is gelegen.

3) In de gerechtelijke akte van concessie waarbij de openbaarmaking geschiedt, moet de concessie-beschikking volledig worden opgenomen.

4) Eerst na de openbaarmaking van den titel van aankomst (inschrijving der concessie) bestaat het op grond van de concessie verworven recht tegenover derden. Eerst dan kan dat recht worden vervreemd en met hypotheek belast en door den concessionaris als zoodanig worden opgetreden tegenover rechthebbers op den grond en derde belanghebbenden.

5) In de beschikking waarbij een concessie wordt verleend, wordt de concessionaris verwezen naar de bepalingen van dit artikel.

Art. 238.

1) Overschrijving van de rechten en verplichtingen uit eene concessie voortvloeiende, op de rechtverkrijgenden van den overleden wettigen houder of op andere personen of vennootschappen, ingevolge het derde lid van art. 5 der Curaçaosche mijnwet, heeft niet plaats tenzij die rechtverkrijgenden of verkrijgers aan de autoriteit, voor welke de overschrijving moet geschieden, onder overlegging van de overige voor de bewerkstelling van die overschrijving benoodigde stukken, aantonen dat zij voldoen aan de vereischten van voormeld artikel.

2) Hetzelfde geldt bij vervreemding van de concessie, ook wanneer vóór de inwerkingtreding der Curaçaosche mijnwet verleende concessien worden vervreemd.

3) De aantooning, bedoeld in het eerste en tweede lid van dit artikel, wordt geleverd of door de overlegging van de mededeeling aan belanghebbenden gedaan ingevolge art. 26 of door de overlegging van de ingevolge art. 20 dezer verordening in verband met het derde lid van art. 5 der Curaçaosche mijnwet verleende goedkeuring of, zoo er een geschil is geweest nopens het voldoen aan de vereischten, door de overlegging van een authentiek afschrift der beschikking van het Hof van Justitie waarbij is beslist dat de belanghebbende aan die vereischten voldoet.

4) In de gerechtelijke akte moet uitdrukkelijk worden vermeld, dat de betrokkene heeft aangetoond aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten te voldoen.

Art. 239.

1) De bewijzen van overgang van het op grond van de concessie verworven recht en alle akten, waarbij dat recht met hypotheek wordt belast of verbonden, zoomede alle akten van concessie van zoodanige hypotheeken, worden verleden voor een notaris.

2) In de bewijzen van overgang moet de concessie-beschikking volledig worden opgenomen.

3) Overschrijving van eene concessie op de rechtverkrijgenden van den overleden wettigen houder of op andere personen of vennootschappen heeft niet plaats tenzij die rechtverkrijgenden en verkrijgers hebben voldaan aan het bepaalde bij het vorige artikel en door aanbieding der quitantiën is aangetoond of op andere wijze blijkt, dat de aan vast recht verschuldigde bedragen zijn betaald.

4) Akten in strijd met het bepaalde bij dit artikel verleden, zijn nietig.

Art. 240.

1) De in geval van splitsing van een concessie-terrein, verwisseling van gedeelten van concessie-terreinen en vereeniging van concessie-terreinen en in geval van gedeeltelijke intrekking van een concessie door den Gouverneur te verleen nieuwe akten van concessie (nieuwe concessie-beschikkingen) moeten ook op de in art. 237 bedoelde wijze op verzoek van de concessionarissen worden openbaar gemaakt; de overige bepalingen van dat artikel zijn ten deze mede toepasselijk.

2) Van de splitsing van een concessie-terrein, verwisseling van gedeelten van concessie-terreinen, vereeniging van concessie-terreinen en gedeeltelijke intrekking van een concessie zal door den betrokken ambtenaar aanteekening moeten worden gehouden op de minuut en gros van de oorspronkelijke gerechtelijke concessie-akte, zoomede, indien het op grond van de concessie verworven recht met hypotheek is belast, op de minuut van den schuldbrief, in het protocol en op de gros.

3) Gelijke aanteekening zal door den betrokken ambtenaar moeten worden gehouden van elke wijziging van de grenssomschrijving en oppervlakte van het concessie-terrein als bedoeld in art. 98 en van elke wijziging of uitbreiding van de concessie-voorwaarden als bedoeld in art. 144. De concessionarissen en hypotheekhouders zullen den betrokken ambtenaar daartoe door vertooning van de grossen der gerechtelijke concessie-akten en schuldbrieven in staat moeten stellen.

Art. 241.

Van elke gerechtelijke akte van concessie als bedoeld in de artt. 237 en 240, en van elke akte van overgang als bedoeld in art 239, wordt door den betrokken ambtenaar binnen een week na het verlijden kosteloos een volledig afschrift aangeboden aan den Gouverneur.

Art. 242.

De notarissen zijn persoonlijk, in rechten, aansprakelijk voor de schade, welke veroorzaakt wordt door de niet-naleving van de voor hen geldende voorschriften dezer verordening.

TITEL IV.

**Voorschriften ter uitvoering van art. 5, vierde lid, der
Curaçaosche mijnwet.**

EENIG HOOFDSTUK.

*Over de geschillen nopens het voldoen aan de vereischten gesteld in
art. 5 der Curaçaosche mijnwet.*

Art. 243.

1) Binnen een termijn van drie maanden, ingaande met den datum van de in het tweede lid van art. 27 bedoelde gerechtelijke beteekening kan de belanghebbende, zoo hij niet in de te zijnen aanzien genomen beschikking van den Gouverneur berust, het geschil bij een met redenen omkleed verzoekschrift, vergezeld van de noodige bescheiden, waaronder de beteekende beschikking en het exploit van beteekening, onderwerpen aan de uitspraak van het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao.

2) Het verzoekschrift kan ook worden ingediend door een daartoe bij authentieke akte aangewezen bijzonderen gemachtigde.

Art. 244.

1) Het in art. 243 bedoeld verzoekschrift wordt met de bijbehorende stukken ingediend ter griffie van het Hof.

2) De griffier teekent op het verzoekschrift den datum van indiening aan en geeft kosteloos een gedagteekend bewijs van ontvangst daarvoor af.

Art. 245.

De griffier van het Hof zendt binnen acht dagen na de indiening kosteloos een volledig afschrift van het verzoekschrift aan den Gouverneur.

Art. 246.

De indiening van het verzoekschrift wordt ten spoedigste vanwege den Gouverneur in de Curaçaosche Courant en in de Nederlandsche Staatscourant aangekondigd.

Art. 247.

Het Hof beschikt op het tijdig ingediend verzoekschrift na

den Procureur-generaal te hebben gehoord en met inachtne-
ming van de navolgende bepalingen, maar overigens buiten
vorm van proces.

Art. 248.

1) Inlichtingen, welke het Hof van den Gouverneur mocht
wenschen te ontvangen, worden schriftelijk gevraagd en ge-
geven.

2) De verzoeker kan tot het Hof het verzoek richten om
een persoon of bij een door hem aangestelden bijzonderen ge-
machtigde over de zaak te worden gehoord; hij is bevoegd bij
zijn verzoek op te geven over welke punten hij wenscht dat
het verhoor zal loopen.

3) Het Hof is ook ambtshalve bevoegd den verzoeker of
den door dezen aangestelden bijzonderen gemachtigde over de
zaak te hooren.

4) De oproeping van den verzoeker of diens gemachtigde
geschiedt bij aangeteekenden dienstbrief van den griffier van
het Hof. Wanneer het Hof ambtshalve besluit den verzoeker
of diens gemachtigde te hooren, wordt bij de oproeping
medegedeeld over welke punten het Hof den verzoeker of
diens gemachtigde wenscht te hooren.

5) Zoowel wanneer ingevolge een verzoek als bedoeld in
het tweede lid van dit artikel de verzoeker of diens gemach-
tigde door het Hof moet worden gehoord en de verzoeker de
punten heeft opgegeven waarover hij wenscht dat het verhoor
zal loopen, als wanneer het Hof ambtshalve besluit den ver-
zoeker of diens gemachtigde te hooren, wordt daarvan door
den griffier ten spoedigste aan den Gouverneur kennis ge-
geven, onder opgave van dag en uur, waarop het verhoor
is bepaald, en hetzij van door den verzoeker opgegeven pun-
ten hetzij van die, waarover het Hof den verzoeker of diens
gemachtigde wenscht te hooren, zijnde het Hof niettemin in
beide gevallen bevoegd het verhoor ook te doen loopen over
andere punten dan genoemd in de kennisgeving aan den Gou-
verneur en in de oproeping bedoeld in het vierde lid van dit
artikel. Zoo noodig kan het Hof het verhoor voortzetten op
een nader te bepalen dag en uur, in welk geval geen nieuwe op-
roeping van den verzoeker of diens gemachtigde en, tenzij de
Gouverneur aanyankelijk niet bij het verhoor was vertegen-
woordigd, ook geen nieuwe kennisgeving aan den Gouverneur
worden vereischt.

6) De verzoeker of diens gemachtigde is bevoegd zich bij het
verhoor door een raadsman te doen bijstaan.

7) De Gouverneur is bevoegd zich bij het verhoor te doen vertegenwoordigen.

8) De verzoeker mag in den loop van het onderzoek nieuwe stukken overleggen.

9) Ook de Gouverneur is bevoegd in den loop van het onderzoek stukken te doen overleggen en aan het Hof inlichtingen te doen verstrekken.

Art. 249.

De eindbeslissing, door het Hof ingevolge art. 247 genomen, heeft tusschen partijen kracht van gewijsde.

Art. 250.

1) De griffier van het Hof van Justitie zendt van de eindbeslissing van het Hof binnen veertien dagen kosteloos een volledig afschrift aan den Gouverneur.

2) Indien het Hof beslist, dat de verzoeker aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten voldoet, zendt de griffier hem daarvan binnen veertien dagen bericht bij aangeteekenden dienstbrief en worden hetzij de in de artt. 16 en 18 bedoelde beschikkingen hetzij de in art. 27 bedoelde beschikking van den Gouverneur zoo noodig ingetrokken. Tevens worden hetzij de aangevraagde vergunning of concessie hetzij de verzochte toestemming tot overdracht van eene vergunning hetzij de gevraagde goedkeuring van de overdracht van het recht op concessie of van eene concessie verleend, tenzij inmiddels tegen het verleenen andere bezwaren mochten zijn gerezen.

3) De verzoeker kan tegen vergoeding der kosten van de beslissing van het Hof afschrift nemen.

Art. 251.

1) Indien het Hof beslist, dat de verzoeker niet voldoet aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischten of heeft opgehouden daaraan te voldoen, wordt hem de beslissing van het Hof vanwege den Gouverneur bij gerechtelijke akte betekend.

2) In elk geval wordt de eindbeslissing van het Hof ten spoedigste vanwege den Gouverneur in de Curaçaosche Courant en in de Nederlandsche Staatscourant bij uittreksel aangekondigd.

Art. 252.

1) Van de beteekening bedoeld in het eerste lid van art. 16 en het eerste lid van art 17, ingeval een verzoekschrift, als in art. 243 bedoeld, is ingediend tot de beslissing van het Hof aan den houder der vergunning zal zijn medegedeeld (art. 250) of beteekend (art. 251), mogen de opsporingen worden voortgezet en mag de vergunning worden verlengd een en ander behoudens het bepaalde bij de artt. 47, 48, 49 en 142.

2) De houder der vergunning zal echter van de in het eerste lid van art. 16 en het eerste lid van art. 17 bedoelde beteekening af niet bevoegd zijn de vergunning over te dragen. Dit verbod houdt op, wanneer op een door den houder der vergunning ingediend verzoekschrift door het Hof is beslist, dat hij aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischen voldoet.

Art. 253.

1) Van de beteekening bedoeld in art. 27 tot het verstrijken van den termijn aangegeven in art. 243 of, ingeval een verzoekschrift, als in laatstgenoemd artikel bedoeld, is ingediend, tot de beslissing van het Hof aan den houder van het recht op concessie of aan den concessionaris zal zijn medegedeeld, of beteekend, mogen de in art. 88 bedoelde werkzaamheden of de ontginning worden voortgezet.

2) De houder van het recht op concessie of de concessionaris zal echter van eerstbedoelde beteekening af niet bevoegd zijn het recht op concessie over te dragen of het op grond van de concessie verworven recht te vervreemden of met hypotheek te belasten. Dit verbod houdt op, wanneer op een door den houder van het recht op concessie of door den concessionaris ingediend verzoekschrift door het Hof van Justitie is beslist, dat hij aan de in art. 5 der Curaçaosche mijnwet gestelde vereischen voldoet.

Slotbepalingen.

Art. 254.

In deze verordening wordt verstaan onder vertegenwoordiger van den vergunninghouder of van den concessionaris, de door den niet in de kolonie Curaçao gevestigden vergunninghouder of concessionaris, ingevolge het bepaalde bij het eerste lid van art. 5 der Curaçaosche mijnwet.

Art. 255.

Behoudens het bepaalde betreffende de betaling van vast recht en de deswege verschuldigde boeten en kosten, moeten, wanneer de vergunninghouder of de concessionaris niet in de kolonie Curaçao is gevestigd, de voor hen geldende voorschriften der Curaçaosche mijnwet en dezer verordening worden nagekomen door hunne vertegenwoordigers aldaar, blijvende niettemin, in geval van verzuim of nalatigheid van den vertegenwoordiger, de vergunninghouder of de concessionaris uit een administratief oogpunt, bepaaldelijk ook voor zooveel betreft de geldelijke gevolgen, voor die nakoming aansprakelijk.

Art. 256.

1) Wanneer de hetzij in de kolonie Curaçao hetzij niet aldaar gevestigde vergunninghouder of concessionaris dan wel hun vertegenwoordiger is eene naamlooze vennootschap dan rust de verplichting tot nakoming van de voorschriften der Curaçaosche mijnwet en deze verordening op elk der bestuurders persoonlijk, zijnde echter de naamlooze vennootschap uit een administratief oogpunt zelve alleen aansprakelijk voor de betaling van het vast recht, de deswege verschuldigde boeten en kosten zoomede voor de overige geldelijke gevolgen van de nakoming der genoemde voorschriften.

2) Is het bestuur dier naamlooze vennootschap opgedragen aan eene andere naamlooze vennootschap, dan is het bepaalde bij het eerste lid van dit artikel van toepassing op de bestuurders der besturende naamlooze vennootschap.

Art. 257.

1) Voor zoover in de Curaçaosche mijnwet en deze verordening niet anders is bepaald, komen de daarin voorgeschreven gerechtelijke beteekeningen ten laste van den Lande.

2) Wanneer de gerechtelijke beteekening is geschied aan het gekozen domicilie, wordt daarvan door den Procureur-generaal bij aangeteekenden dienstbrief kennis gegeven aan den belanghebbende, indien zijn woonplaats of verblijf bekend is. De kennisgeving geschiedt ten koste van den belanghebbende.

Art. 258.

Van Gouvernementswege wordt tot openbaarmaking in de Nederlandsche Staatscourant, driemaandelijks aan den Mini-

ter van Koloniën een staat toegezonden, houdende een overzicht van de in het verstreken kwartaal overeenkomstig de bepalingen der Curaçaosche mijnwet en dezer verordening in de Curaçaosche Courant openbaar gemaakte beslissingen, betrekking hebbende op het verleenen, weigeren, splitsen, vereenigen en geheel of gedeeltelijk intrekken van concessiën, op het onderling verwisselen van tot aangrenzende concessiereinen behorende gedeelten en op het vervallen verklaren der bij de concessie aan den concessionaris verleende rechten.

Art. 259.

1) Deze verordening kan worden aangehaald onder den titel van „Mijnverordening”.

2) De Curaçaosche mijnwet en deze verordening treden in werking op den dag der uitgifte van het Publicatie-blad, waarin deze verordening geplaatst is.

Gegeven te Willemstad, den 30n. September 1910.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.

Uitgegeven den 30n. Januari 1911.
De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.

INHOUD.

TITEL I. **Algemeene bepalingen.** (1-5)

„ II. **Voorschriften tot uitvoering van artikel 1, derde en zesde lid der Curaçaosche Mijnewet.** (6-236)

HOOFDSTUK I. Over de vereischten waaraan aanvragers en houders van vergunningen tot opsporing moeten voldoen. (6-17)

„ II. Over de vereischten waaraan houders van het recht op concessie en van concessiën moeten voldoen. (18-27)

„ III. Over de vergunningen tot opsporing. (28-67)

„ IV. Over de concessiën. (68-99)

1ste Afdeling. Concessie-aanvragen.

2de „ Overdracht van het recht op concessie.

3de „ Behandeling van concessie-aanvragen.

4de „ Het verleenen van concessiën.

5de „ Afwijzing van concessie-aanvragen.

6de „ Gemengde bepalingen betreffende verleende concessiën.

„ V. Splitsing van concessieterreinen, verwisseling van gedeelten van aangrenzende concessieterreinen, vereeniging van aan elkander grenzende concessieterreinen en gedeeltelijke intrekking van concessiën. (100-123)

1ste Afdeling. Splitsing, verwisseling en vereeniging.

2de „ Gedeeltelijke intrekking.

„ VI. Het verleenen van concessiën na openbare mededinging. (124-134)

HOOFD-

STUK

VII. Over de uitgestrektheid, waarvoor vergunningen tot opsporing en concessiën tot ontginning kunnen worden erlangd. (135-140)

„ VIII. Over de voorwaarden, waaronder vergunningen tot opsporing en concessiën tot ontginning kunnen worden erlangd. (141-161)

1ste Afdeling. Algemeene bepalingen.

2de „ Over heffing van vast recht.

„ IX. Over de rechten en verplichtingen uit de vergunningen tot opsporing en de concessiën tot ontginning voortvloeiende. (162-172)

„ X. Over de rechten en verplichtingen van de rechthebbers op den grond en van derde belanghebbers, voor het geval ten behoeve van opsporingen of ontginningen over den grond moet worden beschikt en van naburige concessionarissen onderling. (173-236)

1ste Afdeling. Algemeene bepalingen.

2de „ Beschikking over den grond ten behoeve van mijnbouwkundige opsporingen.

3de „ Van het geding.

4de „ Van de gevolgen van het stellen van zekerheid en de tijdelijke beschikking over den grond ten behoeve van mijnbouwkundige opsporingen.

5de „ Beschikking over den grond ten behoeve van ontginningen.

TITEL III. Voorschriften ter uitvoering van art. 3, tweede lid der Curaçaosche mijnwet. (237-242)

In- en overschrijving van concessiën.

„ IV. Voorschriften ter uitvoering van art. 5, vierde lid der Curaçaosche mijnwet. (243-253)

Over de geschillen nopens het voldoen aan de vereischten gesteld in art. 5 der Curaçaosche Mijnwet.
